

מועצה אזורית דרום השרון

פרוטוקול ישיבת מועצה אזורית

מס' 42/16

מיום חמישי, ח' בכסלו התשע"ז, 08.12.2016

- הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

ישיבת מועצה אזורית דרום השרון
מיום חמישי, חצ בכסלו התשע"ז, 08.12.2016

	-		
		משתתפים:	
יו"ר המועצה	-	ד"ר מוטי דלג'ו	
סגן יו"ר המועצה (אייל)	-	מר צפי פלד	
גני עם	-	מר צפריר שחם	
גבעת השלושה	-	מר שמוליק מריל	
כפר מל"ל	-	מר רחמים זבידה	
נירית	-	גב' לאה פורת	
צופית	-	גב' אילונה מינץ-זק	
שדה ורבורג	-	גב' זהבה רוט	
גן חיים	-	מר יריב אגמון	
מגשימים	-	גב' עמנואלה קון	
שדה ורבורג	-	גב' צילה נוימן	
נווה ימין	-	מר אשר בן עטיה	
ירקונה	-	גב' גילה פרין	
רמות השבים	-	מר בועז ארנון	
אלישמע	-	גב' רחל רבר	
אלישמע	-	מר איתן יפתח	
גת רימון	-	מר איל מילר	
חגור	-	מר דרור רופא	
מתן	-	מר אבי קירס	
רמת הכובש	-	מר חיים רוצקי	
עינת	-	מר חגי כהן	
חורשים	-	מר אלי כהן	
כפר סירקין	-	מר אורי עצמון	
מתן	-	מר חגי עבודי	
ניר אליהו	-	מר יעקב אברהמי	
ירחיב	-	מר אלי דלה	
			סגל:
מנכ"ל	-	מר שי אברהמי	
גזבר המועצה	-	מר יצחק אגוזי	
יועמ"ש	-	עו"ד יריב סומך	
דובר ותכנון אסטרטגי	-	מר בועז שויגר	
מנהלת לשכת ראש המועצה	-	גב' צילה משה	
מהנדס	-	מר רמי ברדוגו	
מהנדסת ועדה מקומית לתו"ב	-	אדר' נילי יוגב	
מבקר פנים	-	מר רואי מסורי	
מנהלת מחלקת תרבות	-	גב' יפעה איתני	
מנהלת מחלקת רווחה	-	גב' תמי פרבר	
רכזת מוניציפלית	-	גב' דנה אידו	
מנהל מחלקת תברואה ואיכות	-	מר יורם פלג	

הסביבה	
- מנהל אגף תפעול וקב"ט המועצה	- מר יואב סבן
- מנהל מחלקה טכנית	- מר אלברט עובדיה
- מנהל מחלקת תחבורה	- מר יעקב שהינו
- ראש אגף החינוך	- גב' ציפי אבנון
- סגן מנהלת אגף החינוך	- מר איל צייג
- מנהל מדור ספורט	- מר ששי דניאל

על סדר היום:

1. תקציב המועצה לשנת 2017 – דו"ח פעילות מחלקות;

1. תקציב המועצה לשנת 2017 – דו"ח פעילות מחלקות;

ד"ר מוטי דלג'ו: אנחנו מכאן נעבור לאדריכלית הועדה הגברת נילי יוגב. אנחנו לא רוצים להיכנס לתוכנית הכוללנית על זה קיימנו דיונים, אנחנו לא רוצים שהזמן יוקצב לנושא הזה, כי על זה גם נקיים עוד כמה דיונים. היא תיתן את ההשלכות של התוכנית הכוללנית לגבי האפשרויות של היישובים, לאחר מכן אני אתן את הקטע לגבי האפשרויות המועצתיות ואז יתחיל הדיון.

אדר' נילי יוגב: טוב צהריים טובים לכולם, כמו שמוטי אמר אני לא אדבר הרבה על התוכנית הכוללנית, אבל אני כן רוצה לדבר על מה התוכנית הכוללנית יכולה לתת לכולנו. זה עולה חדשות לבקרים מטעם ועד היישובים, מטעם אנשים פרטיים שמגיעים אליי, מטעם עצמנו תוך כדי החשיבה על התוכנית הכוללנית. אני לא אדבר על מספרים, אני לא אדבר על מה שכבר נעשה, אני רק אציין במשפט אחד שכל הפרויקטים שרמי דיבר עליהם כולל הפרויקט של המט"ש שמוטי דיבר עליו, זה הכול מתחיל בעבודת התכנון בוועדה. אז אם אנחנו כוללים גם את עבודת תכנון של שינויי התב"עות וגם את עבודת הרישוי של מתן היתרים לכל המבנים האלה אנחנו שם. אבל זה בשוטף וזה אנחנו במסגרת ההסמכה וזה במסגרת רישוי זמין וזה סיפורים שכבר סיפרתי לכם גם לפני שנה וגם לפני שנתיים. היום אני רוצה להיות פה במקום של לתת לכם את הכלים, לתת לכולנו את הבסיס לחלומות. לחלומות לא על מנת שהם יישארו אי שם במסגרת החלום, אלא איך אנחנו לוקחים את החלומות האלה ואולי מביאים מהם איזה שהם תוצרים איזה שהם כלים להמשך החיים של המועצה האזורית להמשך הקיום של המועצה האזורית, להמשך בוא נגיד האג'נדה שלנו הציבורית של לשבת על הקרקעות הכי יקרות במדינת ישראל ולהמשיך לשמור עליהם. הרעיון הוא להבין כמו שהיה בכותרת איך התכנון מביא להזדמנויות. אז רק כדי שנדע איפה אנחנו עומדים היום, יש לנו מספר תכניות שהם בעצם אמורות לתת לנו את הכלים להמשך העבודה בעתיד. אחת זה תכנית מתאר כוללנית שדיברנו עליה עוד נדבר עליה עוד נדבר עליה, היא עוד תוצג גם בפני חברי המליאה גם בפני פורום של נציגי היישובים שלנו שאנחנו מכנסים אותו בכל שלב, תקף נראה מתי, וגם במסגרת ועדת היגוי של גופים בעלי עניין שהם גופים ממסדיים יותר גופים ירוקים... כל מי שיש לו עניין בשטחים שלנו במועצה האזורית. יש לנו מסמך תכנוני לפארק נחל ירקון שאנחנו מעוניינים להביא אותו לדיון במליאת הוועדה המחוזית ואחר כך גם במועצה הארצית, זה יהיה בוועדה המחוזית בינואר, כבר עשינו את כל ועדות ההיגוי האפשריות, אני אדבר עליו ב-2 משפטים. יש לנו את מה

שאנחנו מתחילים להרגיש, תכניות מתאר ליישובים ולזה אני אתן דגש רציני, כי פה עולות כל השאלות מה התפקיד של היישובים בתוך כל התהליך הזה, ויש לנו מסמכי מדיניות של הוועדה המקומית שכאשר הם עולים הם באים לאישור המליאה כמובן. המסמך האחרון שדנו בו זה הנחיות מרחביות שאתם עדים ל-3 דיונים שהתקיימו בנושא הזה ואוטוטו יתקיים עוד דיון אחד ספציפי לנושא הקיבוצים. וכל המסמכים האלה ביחד אמורים לתת לנו כלים. מה הקשר בין כל התוכניות האלה ואיפה ההזדמנויות שלנו בעניין הזה. אז הכול מתחיל בחזון של המועצה האזורית שמוטי הציב אותו כבר במספר הזדמנויות, אנחנו מציגים את זה בכל פעם שאנחנו מדברים על תכנית המתאר הכוללת. שהחזון הוא כפי שאתם מכירים אותו ויכולים לקרוא אני לא אצטט, אבל התפקיד של התוכניות שציינתי זה לתת במה לחזון הזה ולהפוך אותו לממש. עכשיו קצת קצת נתונים למרות שהבטחתי שלא אדבר במספרים, רק בשביל להבין את המשמעות של השטחים החקלאיים והפתוחים שלנו ואיפה אנחנו נמצאים מבחינה גלובלית ומבחינת מדינת ישראל. זה נתונים מדוי'ח שנתי של האו"ם שהוא בחן מגמות של עיור בעולם. האו"ם בכלל וכל המדינות המפותחות בעולם המתפתחות פחות כי המדדים שם קצת שונים, מתמודדים היום עם עיור גדול מאוד, רוב תושבי העולם מתגוררים בערים. במדינת ישראל יותר מזה, במדינת ישראל הגענו למצב שאנחנו 92% מתושבי המדינה מתגוררים בערים, בהנחה שעד... זה עלול לגדול 94% מתושבי המדינה המתגוררים בערים. מה זה אומר לגבינו כמגזר כפרי ולגביכם שגרים במגזר הכפרי? זה יכול להסביר הנתון הזה את העיניים הצרות ואת הקטנוניות כלפי המושבניקים כלפי הנחלות של 3, 4, 5 ו-6 דונם כאשר אנשים מצטופפים בשטח שהוא סדר גודל מבחינת עולמית של 2% מהעולם, אני לא מדברת על מדינת ישראל כרגע אלא על העולם כולו הוא ערים, ולמעלה מ-50% מהאוכלוסייה גרה בתוך ה-2% האלה, זה מסביר טיפה למה כל כך קשה לנו לשווק את עצמנו, למה כל כך קשה לנו להסביר איך אנחנו שומרים על השטחים האלה, כי זה שטחים שאמורים להיות רווחת גם הכלכלה החקלאית וגם לרווחת התושבים העירוניים האלה. אנחנו והולנד דרך אגב הכי צפופים בעולם. במסגרת העבודה על תכנית המתאר הכוללת עשינו ניתוח יחד עם הציבור יחד עם התושבים לגבי החוזקות והחולשות ההזדמנויות והאיומים במועצה. אני רוצה להתרכז עכשיו דווקא בחוזקות ובהזדמנויות כי הם מה שייתן לנו את הבסיס להבין איך אנחנו יכולים ללכת קדימה. אז כמו שאתם רואים יש לנו את ריבוי השטחים הפתוחים, אנחנו במקום מאוד מרכזי, השטחים האלה משדרים איזה שהוא נושא של הווי ומורשת של ראשית ההתיישבות במדינת ישראל, זה כוח אסור לנו לשפוך את התינוק הזה עם המים, ויש לנו גם עניינים נופיים, מצד נוסף יש לנו את ההזדמנויות שאנחנו קרובים למרכזי אוכלוסייה, זאת אומרת שיש עניין לריכוזים האלה בשטח הפתוח הוא משרת את כולם. אנחנו נמצאים, ומוטי דיבר על זה קצת בעניין של המט"ש, באזור שהוא אגן היקוות גם של הירקון גם של נחל אלכסנדר ופולג בקצוות המזרחיים שלהם, יש לנו את הנושא של הטיפול במים הזה, כשיש שיטפונות ויש לנו יותר ויותר אירועי שיטפונות בשנים האחרונות, איך להשאיר את המים האלה בקרקע ולא לתת להם לזרום לים. ויש לנו הרבה מערכות של תשתית

ארצית שעוברות אצלנו, צריך להסתכל איך כל הדברים האלה יכולים לתת לנו הזדמנויות לפיתוח. עכשיו כמו שהצגתי בעבר תכנית המתאר הכוללת נותנת לנו, בואו נגיד מחלקת אותנו לכמה תחומי עשייה. יש את התחום שלנו כמועצה אזורית שרואה את כל המרחב כמרחב שלם ומחפשת את ההזדמנויות בשטחים שבין היישובים, ויש כמובן את הנושא של מרחב היישוב עצמו ששם תכניות המתאר היישוביות יצטרכו להיכנס ולהגיד מה היישוב רוצה להיות, באיזה אופן הוא רוצה להיות ולהגיד לי את זה מראש על מנת שתוכנית המתאר הכוללת תאפשר את זה. כי ברגע שתוכנית המתאר הכוללת תאפשר את זה לא נצטרך יותר ללכת לוועדה המחוזית, זה הכול יהיה in house בוועדה המקומית שלנו, שכמו שכבר הזכרתי כמה וכמה פעמים אנחנו עצמאיים אנחנו מוסמכים, משרד הפנים נתן לנו את הקרדיט לאשר דברים בבית in house בזכות המקצועיות, בזכות הכלים, בזכות העבודה, בזכות ההתנהלות. אז אם אני מדברת על המועצה האזורית ואני אנסה לעבור על המועצה האזורית מהר רק עם כמה דוגמאות, על מנת להגיע ליישוב כי נראה לי שזה מה שיותר מעניין את כולכם. אז אנחנו נמצאים במקום די יפה באמצע, אחרי כמה מפגשים עם הציבור אחרי 2 ועדות היגוי אנחנו נמצאים לפני גיבוש חלופות התכנון. במקביל לגיבוש חלופות התכנון כפי שהוצג ליישובים רק לפני חודש, יועברו מסמכים עם נתונים ליישובים על מנת לקבל מהיישובים חזרה האם צדקנו, האם טעינו, איפה טעינו, איפה אנחנו צריכים לתקן, כאשר המסמכים האלה יעברו אליכם אנחנו נשמח לקבל גם את הרצונות שלכם גם את החלומות שלכם, להציף את כל הרעיונות הנשגבים שיש לכם, סביר להניח שלא כולם יתקבלו, סביר להניח שיקצו לנו את הרגליים, אבל ככול שנשאף יותר גבוה גם אם יקצו, יקצו עד מידה מסוימת. בכל המתחם של המועצה מנסים לאתר את המקומות שבהם יש פוטנציאל לפיתוח ברמה האזורית. ואז אנחנו מחפשים איך להפוך את הקושי של הפיזור של האוכלוסייה שאנחנו יש לנו גבולות עם 22 רשויות, שאנחנו אגן היקוות של נחלים, כל הדברים האלה איך להפוך את זה להזדמנות עבורנו. אז אם אנחנו מדברים על הריבוי של רשויות עירוניות גובלות, אז יש לנו את המקום לשיתופי פעולה. כמו שאנחנו העיניים צרות עלינו, אנחנו בערך 30,000 תושבים על שטח של 90,000 דונם, אף עיר ראשית בארץ אין לה שטח כזה, שלא לדבר על רשויות אזוריות עוד יותר גדולות מאיתנו. אין שום סיבה שיהיה עניין למישהו לתת לנו לעשות אזור תעסוקה שפתח תקווה צריכה אותו הרבה יותר מאיתנו או כפר סבא או הוד השרון. לכן המקום שלנו פה זה מקום לשיתופי פעולה. לנו יש את הקרקע להם יש את הצפיפות, ככול שנעשה שיתוף פעולה יותר מובנה יותר מסודר יותר חלוקת הכנסות שתגיע לשולחן של בועז ושל מוטי, יותר נשלים אולי אבל גם יותר נביא הביתה, זה עניין של win win situation אם נצליח להגיע לשם שיתוף פעולה זה נקודת מפתח. המקום שלנו בעניין הזה זה לחפש מהם השימושים צורכי הקרקע בערים הגדולות ולהגיד להם בואו תשתמשו בזה אצלנו גם אם זה יכול להיות קצת מפגע אצלכם לנו יש את המרחב בואו נראה איך משלבים פעולה בעניין הזה. למשל חניונים, למשל מוסדות רווחה, למשל אזורי תעסוקה משותפים, ויש הזדמנויות

כאלה זה לא קל, אנחנו צריכים למצוא את הדרך לעבוד ביחד. בנושא של תחזוקת השטח הפתוח, זה עולה הון עתק להחזיק שטח פתוח, יש לנו 16,000 דונם... איך מחזיקים דבר כזה, זה לא קל. אבל אם אנחנו חושבים על זה בעניין הזה שהמועצה שלנו די מווסתת את נושא המים, יש לנו כלי להשתמש בו. לעשות שבילי אופניים, השבילים האלה יובילו ממקום למקום הם יובילו ליישובים והיישובים יוכלו להרים כל מיני יוזמות שתכף נגיע אליהם. ויש לנו את ריבוי התשתיות, ריבוי תשתיות זה שוב זה מפגע זה פסי רכבת, זה גז, זה הרבה דברים שמשרתים את גוש דן אבל הם עוברים אצלנו, זה תחנות רכבת, האם אנחנו יכולים לנצל את זה למרכזי מבקרים, לשימושים שמשרתים גם את הרשויות הגובלות, ליצור מרכזים תחבורתיים, ליצור דברים כאלה שהם על פניו יכולים להישמע כמפגע אבל א' אנחנו במאה ה-21 אנחנו יודעים לעשות את זה גם בלי שזה יהיה מפגע, ב' זה צורך שטח ואת השטח יש לנו. נכון אנחנו מעוניינים שהוא יהיה מעובד, מעובד חקלאית אבל צריך למצוא את האיזונים בין הדברים האלה. וזה דוגמאות זה משהו שאי אפשר לעשות בעיר. שימושים בעיר, אי אפשר לעשות את זה בעיר. זה פארק אקסטרים אי אפשר, אפשר לעשות את זה בעיר בקנה מידה קטן, אצלנו יש יותר מקום לעשות את זה. יש את הנושא הזה של פארק ירקון, איך מנצלים יותר נכון את פארק ירקון ועדיין משאירים אותו פתוח, אני עדיין בכל הדוגמאות האלה לא מדברת על אנגרים ענקיים שמפריעים בעין, אבל זה כן יוזמות. ויש כמובן גם את אזורי התעסוקה המסורתיים שהם לאט לאט יוצאים מהערים ומישהו צריך לתת להם את המענה, כמו באזור תעשייה חצב. נכון יש התנגדויות, נחשונים לא רוצים את הקרבה, אלעד לא רוצים את הקרבה, יש בעיה של תנועה ומשאיות אבל אם זה היה בתוך פתח תקווה אם זה היה בתוך רעננה זה היה הרבה יותר גרוע.

מר יצחק אגוזי : כמו שזה היה בעבר.

אדר' נילי יוגב : כמו שזה היה בעבר, אז צריך למצוא את האיזונים האלה, ודווקא לנושאים האלה של בטון, שבטון יש לו עניין של מהירות הגעה לשטח, כי אם הוא נוסע יותר מחצי שעה הוא מתייבש הוא כבר לא טוב ליציקה. אז הנושא שלנו שאנחנו במרכז וקרובים לאזורי הביקוש והבנייה יש לו יתרון. אם אני מדברת על פארק ירקון, שאני לא אכנס לגמרי לתוכנית הזו אבל כן זיהינו בתוכנית 3 מוקדים שאנחנו יכולים לתת להם איזה שהוא פיתוח, ופארק ירקון מאפשר לנו רק פיתוח תיירותי. יש לנו מוקד באבו רבאח שאנחנו מייעדים אותו יותר לנושא של אקולוגיה וחממות, דוגמת מה שרואים בתמונה למעלה שזה חממה אקולוגית בעין שמר. או באזור של המועצה האזורית שזה מתחם של מרכז אזרחי מאוד פעיל שכבר קיים פה ואפשר עוד לעבות אותו לנושא של ספורט לנושא של חינוך לנושא של אקדמיה לנושא של כל הדברים שקשורים במרכז אזרחי והם מביאים קהל ויש ביקוש לדברים האלה, ואם זה באזור של פארק אפק כניסה לפארק אפק שיש לנו שמה גם תחנת רכבת גם מגרשי חנייה גם גן לאומי וזה יופי של מקום להרים אותו לאיזה שהוא מוקד שהוא קצת מסחרי והוא קצת

יותר אינטנסיבי מבחינת השימושים שלו זה הכול הזדמנויות שנמצאות בתחום המועצה. ואם אני עוברת למרחב היישובי, פה עומדת שאלה לא פשוטה לנגד העיניים של פרנסי היישובים או התושבים עצמם. וזה הם צריכים להחליט איך הם רוצים להראות, האם היישוב הכפרי היום הוא צריך להיות יישוב סגור מעין שכונה עירונית אין יוצא ואין בא, ואז אנחנו נהיה יופי של שכונה עירונית של כפר סבא או של הוד השרון או של כל יישוב עירוני אחר, ויהיו שערים בכניסה ואף אחד לא יבוא ונהיה בית מרקחת והכול יהיה נפלא. או האם היישוב הכפרי רוצה להיות איזה שהוא שילוב של מגורים ותעסוקה ולפתוח את עצמו לציבור. ויש משמעות לכל אחד ואחד מהמשפטים המאוד פשוטים האלה, משמעויות מרחיקות לכת. אבל אם אנחנו נרד לרזולוציה המקומית שלנו, זה גם השאלה איך היישוב רוצה להיראות. האם הוא רוצה להיראות כמו מצד ימין עם עובדים זרים, עם בנייה לא חוקית, עם אנשים שמסתובבים שמה בלילה ביום בשעות לא סבירות ומסתכלים, הלוואי רק מסתכלים על הבנות שלנו או שאנחנו רוצים לראות-

גב' לאה פורת: זה גם מוקלט הדבר הזה?

אדר' נילי יוגב: זה מוקלט, אז אני לוקחת את הדברים שלי חזרה. עוד דוגמא זה למחסנים עתירי שטח וחסרי טעם ועיצוב שממלאים את הנחלות שלנו חדשות לבקרים, חלקם עם רישיון וחלקם בלי רישיון וזה מלחמה סיוזיפית ולא פשוטה, כי ההכנסה למ"ר מהדברים האלה היא עולה על הערך המוסף של האחידות של המושב, של המראה של המושב, של איכות החיים של המושב, של הרבה מהדברים שאנחנו כולנו שואפים אליו, או שאנחנו רוצים להיראות כמו בצד שמאל מסודרים, יפים, להזמין את הציבור, שיהיו לנו רחובות נקיים, שיהיו לנו שבילי אופניים מוסדרים, שתהיה לנו פעילות אבל איזה שהיא פעילות מאוזנת בין הרצוי והמצוי. שגם פעילות כזו שהיא מאוזנת כמו שנראה בתמונה מצד שמאל למטה היא פעילות שמושכת קהל, היא מושכת מכוניות, היא מושכת תנועה בשבתות או בסופי שבוע או בחגים, ויש לזה מחיר אבל אנחנו צריכים להחליט מה אנחנו רוצים, וזה כל יישוב לפתחו צריך להגיע להחלטה הזאת בתוך עצמו, כי אני לא רוצה להחליט עבורכם, אני רוצה לקבל מכם את המידע מה אתם מעוניינים לעשות. וכשניסיתי לחשוב מה האפשרויות ואיך לתת לעוף ולאן להגיע ואיפה אנחנו נמצאים, מכיון שזה מחשבה לא פשוטה בעיקר בעידן הנוכחי, מכיוון שכשאנחנו עוסקים בתכנון אנחנו עוסקים בדברים שהם כתובים ומוגמרים ומי מכם שנתקל בכל מיני רצונות שבאו לוועדה ואמרו להם אנחנו מצטערים לא יכולים לעזור לכם התוכנית לא מאפשרת את זה, אנחנו יודעים שמה שכתוב בתוכנית זה חקוק בסלע. אנחנו היום חיים בעידן שהשינויים הם כל כך מהירים שדור הוא כבר לא 25 שנה דור הוא 5 שנים ברגע שהטלפון שלי כבר לא יהיה update ואני לא אוכל לעשות בו את מה שאני עושה בו היום, אז החשיבה התכנונית הופכת להיות מאוד מאוד בעייתית ולקבוע דברים מסמרות בתוכנית הופך להיות משהו שאולי עוד 5 שנים אני אתחרט

בכלל שכתבתי את זה, כי האפשרויות הם אחרות לגמרי, כי הפוטנציאל הוא אחר לגמרי. אמרתי אוקיי קשה לי לחשוב על עוד 10 שנים או עוד 20 שנים למרות שאופק תכנוני מדבר על השנים האלה, אז בואו נראה כרגע מה נמצא לנו בשטח והכול תמונות מתוך המועצות, הכול תמונות של שימושים שקיימים במועצה. אם זה חוות סוסים, אם זה פרחים, אם זה יקב, אם זה עולם האווז, אם זה גלריה לאומנות או אם זה מוזיאון לרכבים עתיקים, כל הדברים האלה הם בתוך המועצה, זאת אומרת שלא צריך ללכת רחוק כל כך הם קיימים אצלנו, רק צריך לעגן אותם צריך לאפשר להם להיות וצריך להחליט אם אנחנו רוצים שהם יהיו כמובן, ובאיזה תנאים הם יהיו. ופה כל יישוב צריך להחליט אם מתאים לו או לא מתאים לו שיהיה איזה פער כזה שיבואו ילדים לקטוף תפוזים עם כיתות לימוד עם קבוצות חוגים עם ההורים מתי שזה לא יהיה. יש באזור המועצה שלנו גם עוד הזדמנות לשיתופי פעולה, אנחנו נמצאים באזור של דרך הים ההיסטורית. דרך הים ההיסטורית יש עמותה בהתנדבות שיש לה את הדבר הזה, שהיא מעגנת מתוכה כל מיני הזדמנויות של ביקורים של שימושים של מסעדות של אתרי מורשת ושל אתרים היסטוריים וכל מיני דברים לאורך הדרך הזו, לאורכה יש גם פעילויות בטירה בטיבה ובקלנסואה יש גם אתרים היסטוריים כאלה ואחרים ויש גם אתרים של המועצה שלנו שמשתלבים בתוך העניין הזה. ופה אני מדברת על שיתופי הפעולה. אני חושבת שאם יבואו היוזמות האלה ואם הם יצמחו מתוך השטח אחד הכלים לתת להם לפרוח זה לשתף פעולה, כי לא יהיה שום יתרון לחקלאי בודד שיחליט שהוא עושה מגבנה או שיחליט שהוא עושה איזה שהיא פעילות לילדים חינוכית כזו או אחרת. אבל אם הכול יעוגן וההזדמנות פה שלכם כיישובים זה דווקא עצם זה שיש כאן את הממשל הדו רובדי, שהרבה פעמים מוטי דיבר עליו זה האגודות החקלאיות זה ועדי היישובים. יש פה גופים שיכולים לקחת את כל השימושים האלה שנמצאים באזור מסוים, אם זה האזור הצפוני של המועצה אם זה האזור המרכזי של המועצה, אם זה שיתופי פעולה לאורך צירי הולכי רגל או רוכבי אופניים שאנחנו נעגן אותם בתוכנית הכוללנית ולמנף את זה ולשווק את זה ולתת לזה איזה שהוא בסיס ואיזה שהם רגליים כדי לעוף. ופה הרצון או הבקשה שלי או הבסיס שאני נותנת לכם לפלטפורמה לנסות ולהגדיר ולעוף עם הדמיון ולתת איזה שהוא אופי למקום שבו אנחנו נמצאים, כי האופי אנחנו לא צריכים להמציא אותו הוא נמצא, אנחנו רק צריכים להשתמש בו, הוא נמצא פה בפרדסים, הוא נמצא פה באתרי המורשת, הוא נמצא פה במגדלי המים, הוא נמצא פה במוזיאונים המקומיים שיש לנו בכפר מלל ויש לנו ברמת הכובש, הוא נמצא פה בשטח, ואם יהיה לו ערך אז גם הערים השכנות יראו את הערך הזה וירצו לא לקחת את השטח אלא ליהנות ממנו, ולשם אנחנו שואפים אני מקווה שאנחנו גם נצליח. אם אנחנו הולכים קצת יותר רחוק אז יש יוזמות יותר גדולות יש יוזמות יותר מרחיקות לכת, יש את כפר האומנים באניעם זה ברמת הגולן שמה זה בדיוק עבודה של אגודה שיתופית שלקחה את כל היוזמות המקומיות מתוך המושב ובנתה איזה שהוא מתחם מאוד יפה מאוד נעים מאוד מקומי למי שלא מכיר הזדמנות ללכת לבקר את זה אם פעם תעשו דיוני תקציב בצפון. יש יותר קרוב אלינו אוטופיה בקיבוץ בחן, זה מתחם של חממות ומשתלות

וביקורים וסחלבים ומלא מלא פעילויות לילדים נורא יפה, נכון זה בקיבוץ זה לא במושב וקיבוץ יש לו שטחים קצת אחרים אבל זה אחלה הזדמנויות מאפשר. ויש את החממה האקולוגית בעין שמר שדיברתי עליה מקודם, ששוב לוקחת את האקולוגיה ו-3,500 דונם זה מתחם לא קטן ופה היא משתפת פעולה דווקא עם מכוני מחקר ועם האוניברסיטה שזה טוב איזה שהוא שיתוף פעולה. ואם אנחנו עפים עוד יותר רחוק אנחנו מגיעים כבר לחקלאות החכמה ולכל מיני הזדמנויות שקיימות שם, אבל זה באמת לאנשים עם דמיון הרבה יותר רחב ופורח. וזה הסיום תודה רבה.

מר חגי עבודי : שאלה אפשר?

ד"ר מוטי דלגין : אתה רוצה ספציפי או כללי? כי אם זה כללי אז אחרי הקטע שלי אני פותח לדיון.

מר חגי עבודי : זה קשור לתכנון במועצה בכלל וכו'.

ד"ר מוטי דלגין : אז אחרי בסדר? כל אחד מכם שקיבל את התיק אז יש לו שם את החוברת, יש לכם את החוברת דיוני תקציב בתיקים אז יהיה לכם קל גם לעקוב אחרי בפתוח. תראו אחד הדברים הכי חשובים שמתפקידו של ראש ארגון, מתפקידו של כל מנהל, יו"ר, מנהיג, כל מי שאתם תעלו על דעתכם שצריך לעמוד בפרונט זה להסתכל קדימה. אנחנו במסגרת המועצה כבר לפני כ-12, 13 שנים ואפילו יותר 14, 15 הבנו שאם המועצה לא תמצא לעצמה מקורות הכנסה אנחנו צפויים להיות בבעיה, ולכן גם בהתאם לכך אנחנו תכננו. אחד האזורים שהיום בחיים בשום סיטואציה לא היו נותנים לנו לפתח אנחנו יצאנו לפרויקט של אזור בנימין כאשר המוטיבציה והנרטיב של הפרויקט הזה היה, זה הייתה תקופה שמערכת היחסים עם הרשות הפלשתינאית הייתה טובה שיתוף פעולה, מצד שני הקרקע המיקום שלה יחסית, אפילו לא יחסית למגורים היא כמעט בלתי אפשרית ומבחינת חקלאות היא הייתה שטח בגידולי ירקות, אזור התעשייה בנימין. וכמו כן אנחנו הבנו כבר אז שהנושא של בית עלמין שאינו נמצא בחלק מהיישובים, האמת היא שלגבי המושבים לא חשבתי אז, כי כמעט כל מושב שרצה לעשות בית עלמין זה היה בצייק צ'ק, אנחנו חשבנו יותר לכיוון היישובים הקהילתיים ששם אין להם שטח. לעניין הזה ובמסגרת תכנית של למעלה מ-816 דונם אנחנו הקצבנו 116 דונם לצורך בית עלמין, בית עלמין אזורי עם חנייה מתאימה של כ-40 דונם, ובסך הכול שטחי מסחר ותעסוקה למעלה מ-350 400 דונם. כל מי שיעשה את החשבון של הסדר גודל הזה כפול הבינוי של 120% המשמעות של זה כמעט ואני לא רוצה להגיד למיקרופון, רק הפרויקט הזה פותר את כל הבעיות של המועצה מבחינת הארנונה. הפרויקט הזה לשמחתי אני יכול עכשיו לדבר עליו, קיבל איזה תנופה בשנה האחרונה ורק בשבוע האחרון גם הוועדה המקומית קיבלה החלטה לשנות את

השלביות שזה היה אחד הגורמים גם שעייב את קידומו של הפרויקט. התקיימו משא ומתנים בין מושב נווה ימין לבין מינהל מקרקעי ישראל לגבי הפיצוי ואופן הפיצוי, ואני מקווה שהעניין הזה יסתייע בידינו.

הנושא השני שכולכם מכירים אותו זה השותפות שאנחנו הולכים עם אלעד לגבי כ-400 דונם סמוך לנחשוניים. אנחנו כבר פגשנו קבוצת תכנון אחת ראינו, צריכה להיות קבוצת תכנון נוספת ביום שני הקרוב, ולאחר מכן נצטרך לבחור מבין הקבוצות את אותה קבוצת מתכננים שיתכננו. אני חייב לציין שבקטע הזה בשונה מראש העיר הקודם של אלעד, זה 'בולדוזר', במובן שהוא רץ דוחף וקדימה וקדימה וקדימה, אז אנחנו לא צריכים להתחנן כמו שבסיבוב הראשון עם הקודם והוא בכלל לא רצה לשתף פעולה. אנחנו כמו כן עובדים על הרחבה של אזור התעשייה חצב. שוב, כדי שתבינו שבמסגרת מועצה אזורית לתת לאזור תעסוקה אם אתה לא מוצא איזה משהו ייחודי זה לא עובד. אנחנו באנו עם הרעיון הזה של שיקום המחצבה ובאנו עם הרעיון הזה שאמרנו להם: תראו חברים בעצם האזור הזה זה לא יהיה אזור הייטק, זה יהיה אזור שתוכלו לפנות לשם מה שנקרא תעשייה פחות נקייה, תעשיית בלוקים או דברים מהסוג הזה. וקידמנו את התוכנית ואכן זה גם מניב, ואנחנו קידמנו שמה עוד 12 מגרשים שזה 48 דונם בטח גם בחברה הכלכלית הוא ידבר על זה, לצערנו הרב זה קצת, לא קצת, קצת הרבה אולי נתקע בין חברת הנסון שהיא החוצבת שם לבין מינהל מקרקעי ישראל, אבל גם זה לאחרונה קיבל איזה התקדמות, ברגע שזה ייצא לפועל אנחנו נצא להמשך שיקום של המחצבה ולהגדיל את השטח הזה יש לזה פוטנציאל של עשרות ואפילו מאות דונמים.

יש את הפרויקט שאנחנו שותפים בצורה מסוימת מאוד מאוד אקטיביים אבל מבחינת המועצה זה יוצא פסיביים, זה הפרויקט של ירחיב עם גילגוליה לגבי הבינוי, אנחנו שם מקדמים את הנושא של הבינוי של כ-550 יחידות, החברה הכלכלית שלנו מטפלת בסוגיה הזו. להערכתנו כבר בימים אלה יהיה שיווק של המתחם. אנחנו הצלחנו להשיג מתוקף ההחלטות של המינהל 20% מהפרויקט זה יהיה ביזמות של ירחיב, הם יקבלו את זה כמובן במחיר מלא אבל יתאפשר להם למכור את זה. יתרת הכמות שזה 440 יהיה במסגרת שיווק של המינהל, כאשר לגבי הסקטור הערבי יש חלוקה לתושבי המקום ולחוץ, ולתושבי המקום זה בשיעור הרבה יותר גבוה ממה שמקובל בסקטור היהודי.

פרויקט נוסף שזה בצנרת כבר כמה שנים שמדברים עליו זה הפרויקט של אזור תעסוקה נחלים, יותר נכון זה סירקין אבל זה צומת נחלים או מחלף נחלים הקטן, אנחנו מקווים שגם העניין הזה יקודם. לאחרונה נתנו זריקת עידוד לכפר, הכפר אמר שמע"צ הבטיח לו שהוא יקדם את זה, אני מקווה שזה יקודם. פרויקט נוסף שכבר התחלנו איתו לפני כ-10 שנים והוא נתקע משום שהיישוב שכר לו פרויקטור והוא הסתכסך איתו, ועד שהוא הצליח לצאת ממנו זה לקח לא מעט שנים, ובחודשים האחרונים כבר הוכנה טיוטה ראשונית, הפרויקט הזה הוא סמוך לעתיר ידע סדר גודל של איזה 70-80 דונם, אנחנו כמובן נצטרך לעשות את זה בשותפות עם כפר סבא לראות איך זה מתחבר. אנחנו בהחלט רואים בזה כפרויקט שיש לו רמת סיכויים גבוהה בגלל

המיקום שלו, וגם משום שבעבר כשהעלינו את זה היו תגובות חיוביות.

אתה מדבר על... של אלישמע: ???

ד"ר מוטי דלג'ו: אלישמע כן, אה לא הזכרתי את השם?

מר אורי עצמון: עתיר ידע צמוד אליהם נו מה.

ד"ר מוטי דלג'ו: כן אלישמע בסדר גמור. ופרויקט נוסף, אתם צריכים לראות תראו איך דברים לפעמים, אתה יכול לדהור אבל אם יש איזה מישהו ששם איזה עוגן כמו באנייה אתה נעצר. אנחנו קידמנו פרויקט והשקענו שם מאות אלפי שקלים לשיקום מחצבת פויר על יד צור נתן. זה פרויקט שהמשמעות שלו שיהיה אפשר שם בשלב של סדר גודל 7-8 שנים אתה יכול להשתמש בזה כאתר לפסולת יבשה מוצקה שזה בפני עצמו יש לו שני יתרונות לפחות. אחד, כל הפסולת המוצקה שלך אתה מפנה לשם במחירים מיוחדים. שניים, זה גם אתר שיכול להכניס כסף ולאחר מכן כל השטח הופך להיות פוטנציאל לפיתוח של תעסוקה ותעשייה. אני נתתי לכם כמה נקודות כלל מועצתיות, אני כמו כן ביקשתי מנילי במסגרת הדיונים היישוביים, אנחנו במערכת דיונים וכאן יבוא לידי ביטוי היכולת של היישוב, הרצון וההתמדה שלו כדי לקדם דברים. וכאן ברשימה אנחנו רואים למשל אייל הם הציעו בצורה יפה מאוד הם יכולים בתחום... שמה מה שהם הקימו לפתח יותר. לגבי אלישמע אנחנו ציינו, בית ברל למשל אולם אירועים סגור יש לזה משמעות, אנחנו בהחלט נשמח. גבעת השלושה לא רק אולם אירועים אחד אפילו שניים. אני מציין את הדבר הזה משום שזה אפשרי וזה מסוג הדברים שבאזור המרכז הוא מאוד מאוד, הוא לא בא על חשבון איזה יישוב אחר שיש לנו. הביקוש באזור המרכז הוא גדול מאוד לנושא הזה. גבעת חן באזור תחנת הדלק ואפשר משהו מרכז מסחרי, זה כל מיני דברים שזה כטיוטות כמחשבות, אנחנו מעלים את זה גם בפני היישובים אבל רציתי שתדעו שגם אתם. גן חיים בכניסה מיזם אולי משותף עם המועצה, כבר היו כמה דיונים איתם. גני עם פוטנציאל של מיזמים תיירותיים דוגמת אותם המיזמים שכאן נילי הראתה שהם משמשים בעיקר תיירות העירונית, שהיא באה מוכנה לשלב, היא רוצה לבוא לכפר, היא רוצה לבוא עם הילדים, ולא תמיד היא רוצה לנסוע שעתיים וחצי כדי להגיע למיזם כזה או אחר אלא בטווח היעד הקרוב. חגור אנחנו מאוד מאוד רוצים לחזור לתוכנית שנפסלה על חוות תחנת הדלק/או יהיו רעיונות נוספים. חורשים פיתוח פנימי בתוך הקיבוץ, וגם שם יש פוטנציאל לגן אירועים. ירקונה דוגמת גני עם. ירחיב אנחנו רוצים לקדם אזור תעסוקה ליד תחנת דלק השלום, יש לזה פוטנציאל בהחלט מכובד. כפר מעש יש את הפרויקט של התיירות הכפרית, צריך לזכור גם שהם נמצאים באזור מה שנקרא תכנית בקעת אונו האזור המטרופוליטני, שזה פריסה של כמה מאות דונמים ושם מדינת ישראל רוצה לקדם בינוי לא קטן, ואנחנו רוצים להיות שותפים במיקום

שלו, ומה יהיו התוצרים של הדבר הזה מבחינת פיתוח של כפר מעש. סירקין אמרתי לכם, סירקין כמו כן אנחנו מקדמים גם איזה מרכז תחבורתי שיכול להיות על יד מחלפון נחלים. צריך לזכור למשל אני אתן דוגמא כדי שתבינו. יש לנו 2 יישובים אחד עם 10 דונם תב"ע מאושרת לתעשייה, כבר שנים שום דבר לא זו, שום דבר לא זו. כל פעם נתנו לנו כן, כן, כן, שום דבר לא זו. יש לנו יישוב אחר שיש לו אזור תעסוקה מאושר כמעט 60 דונם, גם כן לא רוצים לפתח אותו, זה חלק של המינהל חלק של היישוב וחלק פרטיים. בגלל שהיישוב לא כל כך מעוניין גם זה לא מקודם. צריך להבין זה לא החלטה למשל כמו שלצורך העניין הזה בית הספר או משהו כזה, נקבל החלטה אני תומך כאן, אני עושה שם, אני מקדם, מקימים בית ספר. כאן אנחנו באופן טבעי כמדיניות שלי האני מאמין שלי זה לעשות הכול לא ללכת נגד יישוב, אלא אם היישוב עושה משהו שיש לו השפעה שלילית על יישובים אחרים של המועצה. אני רוצה להבהיר את עצמי כי בסוגיה הזו כבר פעם אחת אמרתי. אני זוכר לפני שנים כאשר מושב צופית בא וקיבל החלטה שהוא הולך לעשות מה שנקרא בינוי עם כפר סבא 3,300 דונם כולל בית ברל כולל אדמות גן חיים התנגדתי. אז אמרו לי: שמע, זה לא מסתדר עם האני מאמין שלך, אז אמרתי להם תראו חברים אם לא היו לזה השלכות לגבי יישובים אחרים אין שום בעיה. יישוב רוצה לקבל החלטה אני אנסה לשכנע אותו אני אנסה להסביר לו, בסופו של יום הוא יקבל את ההחלטה. אני יכול לתת גם דוגמא אחרת, אחד היישובים רצה להקים מסוף לגז, אני התנגדתי לזה. כי זה לא רק השפעה על היישוב יש לזה השפעה רוחבית. מגשימים מיזם תיירותי בכניסה ליישוב יש שם אזור התחנה יחסית כבר היו כמה דיבורים, כמו כן נושא של תיירות שלפחות מבחינת שר התיירות, נדמה לי שהעברתי לכם את המסמך, הוא קיבל החלטה להכליל אותנו במסגרת אפילו עידוד של תיירות במרחב הכפרי כל תחום דרום השרון. נווה ירק, שוב יש לנו שמה כמה דברים שהיו יכולים לקדם, אנחנו מאוד מאוד נשמח שהם יקדמו אותו. בא בחשבון מבחינת למשל נווה ירק הקמה של כפר נופש. יש אפילו שטח שהוא סומן כאפשרות להקמה של זה. יש את המיזם הכלכלי שהם יכולים לעשות בבית לאה שזה יושב על הירקון כפרויקט גם תיירותי ושיכול להכניס. כנף לבנה המפורסם, אני אתן לכם דוגמא לפני 15 שנים כשבאנו אליהם אמרנו להם אפשר לעשות כאן מיזם, אז הם התמהמהו התמהמהו. היום המתחם הזה נמצא עם שיעורי בנייה, נילי כמה 0.2%? 0.2% אתם מתארים לעצמכם? כלומר על 500 דונם תעשו חשבון מה אתה יכול לבנות, אז זה קצת בעייתי. לאחרונה היה שם איזה עניין לעשות משהו מוטורי, אני לא יודע באיזה מידה זה יוכל להתקדם, אנחנו בוחנים את זה. נחשונים באזור התעסוקה המשותף עם אלעד בתוך ה-391 דונם חוץ משטחי השבה שזה לא של נחשונים אז יש גם שטח שהוא שייך לנחשונים, וכמובן אנחנו נרצה שנחשונים יהיו בתוך המיזם וגם שמה אנחנו נפעל שכ-20% מהחלק שלהם שהם יוכלו לעשות לבד. ניר אליהו היה להם וכבר מזמן אמרנו להם ואני שמח לשמוע שהם כבר מתקדמים, הקמת אולם אירועים נוסף. בגדול הקיבוצים יכולים בתחום מה שהוגדר מבנה משק לעשות כמה וכמה דברים. נירית, בזמנו הייתה הזדמנות פז אני לא יודע אם היא עוד קיימת, הנושא של בית אבות בתוך היער בכיוון של מצפה-

- גב' לאה פורת :** לא היה אף פעם הזדמנות לבית אבות.
- ד"ר מוטי דלג'ו :** איך?
- גב' לאה פורת :** אני אתקן אותך כל פעם, הזדמנות לבית אבות לא היה. היה מוסד שהוא לא בית אבות.
- ד"ר מוטי דלג'ו :** לא, לא, את מדברת על שני דברים שונים-
- גב' לאה פורת :** הזדמנות לבית אבות לא היה, אף פעם.
- ד"ר מוטי דלג'ו :** לא, לא, תקשיבי, את מדברת על הפרויקט שקטי ז"ל הובילה והפרויקט הזה דיבר בגדול על שטחים שכאשר עולים לנירית, בצד ימין וזה היה מדובר שמה על עשרות אם לא סדר גודל אפילו-
- גב' לאה פורת :** וזה היה צריך להחליף את הכתם של בית האבות.
- ד"ר מוטי דלג'ו :** שנייה סבלנות, סדר גודל של כמעט 70 דונם, 80 דונם או 90 דונם. ואני מדבר על איזה חלקה שהצבע שלה-
- גב' לאה פורת :** צהוב.
- ד"ר מוטי דלג'ו :** כבר היה בשינוי ייעוד והמועצה שמה השקיעה באמצעות החברה הכלכלית כמעט 300,000 ₪, הכינה תכנית נירית התנגדה. אבל בואי אני רק בשביל ההיסטוריה.
- ד"ר מוטי דלג'ו :** עדנים יש להם אזור מלאכה ותעשייה מאושר הם צריכים לקדם אותנו.
- גב' לאה פורת :** יש לי את התוכנית העסקית של הדבר הזה, ואף אחד לא התנגד.
- ד"ר מוטי דלג'ו :** עינת, אם לכל יישוב היה להם מה שיש בעינת אז לא היה צריך לעשות שום דבר, אבל הם יכולים בהחלט להסדיר לפתח מה שהם עוד יכולים במסגרת ההסדר עם המינהל. צופית, אנחנו מדברים על אזור של לינה כפרית. באחד הרעיונות בצופית זה ללכת

לאזור, אני לא יכול לקרוא לזה אזור תעסוקה, אבל אזור עסקים בסגנון הכפרי, זה חסר באזור המרכז ומי שיעשה את זה ראשון תאמינו לי תהיה לו הצלחה מדהימה. לקחת אזור סדר גודל של 200 דונם ושם לעשות מה שנקרא כל הסיפור של המחלבות המיוחדות, היקבים, הנושא של מכירה לצרכן, שוק שיהיה לאחת לכמה פעם בשבוע פעמיים בשבוע, שכולו יהיה מבוסס בגדול על נושא של חקלאות. העלינו את זה בפני האנשים, אי אפשר אנחנו יכולים להביא את הסוס לשוקת לשתות הוא צריך להחליט. רמות השבים-

מר איתן יפתח: המועצה לא יכולה לעשות במתחם שלה?

ד"ר מוטי דלגין: המתחם של המועצה הוא קטן בשביל זה ואנחנו רוצים שהיישובים יעשו. רמות השבים מתחם תעסוקה קטן יש בתוך היישוב ויש את התוכנית הצמודה של דרור גינת אנחנו עוד לא יודעים יהיה לא יהיה, היישוב רוצה לא רוצה, זה ייבחן. לגבי שדה ורבורג בזמנו קידמו תיירות נושא של גולף זה ירד בינתיים עשו שמה שטחי אבוקדו, אבל יש להם מספיק שטחים אם הם ירצו אז הנושא הזה של תיירות כפרית, אני לא רוצה לקרוא לזה צימרים אבל גם בסגנון הזה מתאים מאוד ליישוב, גם ככה מגיעים לשמה אוטובוסים של בעיקר תיירים מגרמניה. כפי שאתם יודעים שדה ורבורג נחשב ככה יוצאי גרמניה. ושדה חמד מתחם הכניסה להרחבת תחנת הדלק. אני זרקתי לכם פה רשימה של אפשרויות, כמובן שכל דבר כזה כרוך שיהיו לזה את ההיתרים של חוק תכנון ובנייה. מה שאנחנו נעשה עכשיו כאן צילה אומרת לי שהשעה 13:30, אנחנו נצא לאכול ואנחנו נפתח את הישיבה הבאה אחרי הצהריים, כאשר בנושא הזה יהיה מקום לשאלות תשובות ונתקדם.

***** הפסקה *****

מר אלי כהן : מכל מיני סיבות כאלה או אחרות שטמונות בעיקר בעניין התכנוני, אבל אני מסתכל יותר על מקורות ההכנסה, ואני יושב פה עם התקציב שהונח לפנינו ואני אומר שאולי פה ושם בשוליים יש איזה שהן חדשות אולי. אבל בנושא של מקורות הכנסה אני חושש מאוד, ואני אמרתי את זה גם בפעמים הקודמות, אני חושש מאוד שבתקציב הזה אין פריצת דרך ואין פריצת דרך גם קדימה. אני ביקשתי ממוטי שיעלה את הנושא הזה כי אני הייתי רוצה שחברי המליאה יקבלו היום אולי איזה שהיא החלטה משותפת ששמה בסדר העדיפות העליון את נושא מציאת מקורות הכנסה למועצה לשנים הקרובות בתוכנית רב שנתית, בדיוק כמו שעשיתם בעבר עם הנושא של החינוך העמדתם אותו בסדר עדיפות. הציפייה שלי כחבר מליאה זה להתעורר היום 5 דקות לפני, כי אני כבר רואה את המדרון, ולא צריך להיות גאון גדול. אני שמעתי את נילי מהנדסת המועצה בהצגת הפרזנטציה שלה והיה נראה לי שאנחנו קופצים איזה שהוא צעד אחד קדימה, שהוא צעד לפי דעתי צעד מבורך ונכון בתוכנית כוללת כזאת או אחרת, אבל אנחנו מפספסים צעד אחד קדימה שלא עשינו אותו, והציפייה שלי מראשי המועצה ומאלה שעוסקים בתכנון זה לחבק את היישובים, לבוא ליישובים ולפתוח להם את המפות. החברים שיושבים ביישובים לא ערים מה היכולות שלהם, מה הם יכולים להתפתח, ואם המועצה מסתכלת קדימה ורוצה שיהיו לה מקורות הכנסה אז בואו נסתכל מה קורה גם מסביבנו, זאת אומרת אני לא מציע איזה שהוא משהו שלא קיים. תסתכלו מה קרה בשוהם, תסתכלו מה עשה ראש הרשות שם, מה אתם חושבים שהוא מתפרנס מהתותים של עצמוני? אז אין פה קסם, ואם אנחנו לא רוצים להימצא שנה הבאה באותה נקודה אנחנו חייבים פה לצאת עם החלטת מליאה שאומרת שהמועצה נגשת לתכנון עם כל יישוב ויישוב. כן מוטי אני חושב שאתה צריך ללכת ליישובים וזה לא יבוא מהם, כי אין להם את הכוחות הם לא יודעים מה שאתה יודע, והם לא יודעים עד כמה עמוק המשבר בתוך המועצה. ולכן הציפייה שלך שיבואו אליך אני חושב שהיא מוטעית והיא איפה שהוא מעידה על מצב שאליו הגענו עכשיו. ולכן אני העליתי את זה גם בעבר, אני ניסיתי להציג פה איזה שהיא מצגת שאומרת איך לפי דעתי בחזון של המועצה צריך להתנהל היום, זה גם מהווה פתרון לאיום שניצב בפנינו. הרי אנחנו יושבים במרכז הארץ כולם מסתכלים עלינו ואנחנו נחנקים, אנחנו נחנקים לאט ובשקט. אני חושב שאחד הדברים שיכולים לעזור זה פיתוח מרכזי תעסוקה, פארקים לתעשייה, לכל קיבוץ ומושב, אני אזהר אני לא אגיד לכל כי אני לא מספיק בקיא בנתונים, אבל אני מתאר לעצמי שיש לרוב המשקים ולרוב הקיבוצים יש אזורים שמיועדים בתב"ע לתעשייה וצריך לפתח אותם. צריך לחשוב קדימה וזה הדבר הבא שצריך לעשות. אי אפשר יותר לשבת עם התקציבים הצפופים האלה 3% לפה 5% לשם, כי אנחנו בסוף נחנק ולא יהיה לנו את הכוחות, ואם אנחנו לא נעשה את זה הם יעשו את זה. אדון בן חמו עושה את זה מול קיבוץ ניר אליהו, מול הקיבוץ הקים אזור תעשייה, אז מה אנחנו היפי נפש עכשיו ירוק כזה ירוק אחר, וואלה תתעוררו מה קורה לכם? עכשיו המצוקה היא מצוקה קשה כי אני נמצא בצד השני ואני רואה מה קורה לחברים שלי שהולכים להגדיל מפעלים. אז נכון... לא יושבים באזור כפר סבא פתח תקווה, אבל זה כבר

מוגדר בתוך התב"ע, אז בואו תעזרו לנו אנחנו לא יודעים לעשות את זה לבד, זה הרי גם אינטרס שלכם זה אינטרס של המועצה, זה לא רק אינטרס של הקיבוצים והמושבים, ואנחנו נמרוט אחד לשני תכף בסעיפים הבאים מאיפה לקחת ואיך אנחנו נתחשבן על הארנונה. אז חיכינו מספיק זמן הרבה מאוד שנים אבל מועצה אזורית דרום השרון אין לה את האזורים האלה, וכל הניסיון הזה להגיד שותפויות בסוף אני יודע מה קורה בשותפויות. כנראה שאנחנו לא כל כך טובים בשותפויות, תיתנו למשקים לעשות, תיתנו לקיבוצים, תיתנו למושבים. באמת הציפייה שלי כחבר מליאה, אני מרגיש פה שלא הזזתי פה בורג אחד, אני פה 3 שנים יושב אני לא מצליח להזיז כלום, כלום. ואני לא מדבר על הקטע האישי שלי או על הקטע הקיבוצי שלנו, אני מדבר על כולכם פה. לא יכול להיות שאנחנו נשמע דברים כאלה ולא נעשה שום דבר לעתיד. עכשיו אני לא יודע מוטי, יכול להיות שאני טועה, אבל יש לי הרגשה שכל הרשימה של היישובים שמנית וכל התוכניות שהיו, היו גם לפני 3 שנים. ואני חושב שתפקידך כראש מועצה לבוא ולקדם את זה, לשים את זה בראש סולם העדיפויות ולרוץ עם זה קדימה, אתה תקבל את התמיכה של כולנו. אנחנו צריכים את זה, היישובים צריכים את זה, המועצה צריכה את זה, צריך יוזמה צריך מנהיגות וצריך לבצע. תודה.

ד"ר מוטי דלגין: עוד מישהו?

מר אורי עצמון: כן, אני אמרתי את זה כבר בישיבת מליאה ואני מחזק את מה שהוא אמר עכשיו. היוזמה צריכה להיות מהמועצה, המועצה צריכה לבוא לכל יישוב להגיד לו יש לך אפשרויות א, ב בוא תבחר מה שאתה רוצה אני עוזר לך לקדם. יש יישובים שיהיה להם אמון יש יישובים שלא יהיה להם אמון. זה אינטרס קודם כל אגואיסטי של המועצה, מקורות, אני לא מדבר כבר על היישובים עצמם. לא עושים את זה, עובדה שלא עושים. מאלה שאני יודע אני יודע על זה כבר 5, 6, 7, 8 שנים ישנו בדיבור, לא הגיע לכלל ביצוע. את המושבניקים אפשר למכור בנוזיד עדשים, המינהל המתכנן האזורי אומר אני מתכנן אני כבר אתן לך במקום אחר, איזה סיפורים אלה? זה אפשר למכור למושבניקים אי אפשר למכור את זה לך מוטי. וצריך לבוא ליישוב ויישוב לזמן לבוא ולהגיד מה יש ולצאת עם החלטה ולהוביל את הסיפור הזה, אין ברירה. אפילו אם צריך לקחת יזם לסיפור הזה מתכנן לסיפור הזה, כדי שאנחנו נוזז קדימה, אחרת לא נוזז קדימה, מה שנתחיל עכשיו פירות בעוד 3, 4, 5 שנים, אבל אם לא נתחיל לא יזוז. המושבים עצמם יישארו רדומים כמו שאתה מכיר אותם בקדנציה הקודמת עוד, לא זאת אלא הקודמת. אז איך אומרים? אין ברירה.

מר צפי פלד: תראו אלי גם אורי אני חושב שיש במה שאתם אומרים, זה נכון שהיום אנחנו במציאות מאוד מאוד מורכבת וקשה. מצד אחד יש את חוקי התכנון והבנייה, שהם מגבילים אותנו וצריך לעבוד לפי החוקים ולא לסטות מהם וראינו מה קורה לראשי

רשויות או לראשי יישובים שמעגלים פינות או עוברים על חוקי התכנון ובנייה. אני רואה מהיישוב שלי, הוא תפס יוזמה הקים שמה מרכז ב-40 דונם 20,000 מ"ר הרים את הכפפה-

מר אלי כהן: ביישוב שלך גאונים...

מר צפי פלד: לא, לא אמרתי שהם גאונים פשוט יזמים.

מר אלי כהן: הם גאונים אני אומר יש לכם את זה, אצלכם יש יזמים, יש אנשים מאוד טובים.

ד"ר מוטי דלג'ו: אלי, כשדיברת לא הפריעו לך, אני מבקש. תבקש רשות דיבור תקבל.

מר צפי פלד: תשמע בראש וראשונה אני חושב זה צריך להיות מוטל על כל יישוב ויישוב. אני יודע שהיה קיבוץ שפנו אליו לפני מספר שנים את אותו מרכז לוגיסטי שעשו בקיבוץ איל הם לא רצו בגלל איכות החיים. אז צריך לראות את הדברים יש פנים לפה ולפה. אני חושב שכל יישוב ויישוב צריך ליזום בעצמו, הוא צריך לקבל סיוע נכון מהמועצה.

מר אורי עצמון: דחיפה לא סיוע.

מר צפי פלד: דחיפה סיוע אני לא יודע מה שתקרא לזה, אבל בראש וראשונה זה צריך לבוא מהיישוב עצמו.

מר אלי כהן: חיבוק צפי.

מר צפי פלד: חיבוק יהיה, מה זה חיבוק?

מר אלי כהן: זה לא דמגוגיה זה ממש לא, אני ממש מצטער.

ד"ר מוטי דלג'ו: אורי במקרה של היישוב שלך אם הייתי נותן דחיפה, הם כבר היו נופלים לבאר.

מר אורי עצמון: אלי... יש לנו 2.

ד"ר מוטי דלג'ו: שמעת מה אמרתי, אז כדאי שאתה תבוא בטענות למי שאתה יודע לבוא בטענות, כי היישוב שלך הוזמן אליי לא פעם, לא פעמיים, לא שלוש, לא ארבע, לא חמש, לא שש, לא שבע, לא שמונה, לא תשע פעמים על אותו פרויקט ולא הזיז דבר. ולאחרונה שפנו אליך בכתב, כי הרי אני מכיר אותך טוב מאוד, פנו אליך בכתב אמרו לך: נו מה קורה עם היזמות שלכם, מה ענית?

מר אורי עצמון: לא ענית.

ד"ר מוטי דלג'ו: לא, לא, ענית, ענית. שלא אתם העברתם את זה לגוף אחר נת"ע לקחו על עצמם לתכנן. תראו חברים, אלי אמר משהו נכון צריך להתעורר ואני מציע שנסתכל במראה, זה כולל אותך אלי. כי אתה לא יודע, אתה פשוט לא יודע כמה פעמים היישובים מגיעים אליי יושבים, אנחנו עוזרים, מסייעים, דוחפים, אבל לא מחייבים אף יישוב.

מר אלי כהן: לא אמרתי לחייב.

ד"ר מוטי דלג'ו: לא מחייבים, שיקום פה יישוב שהגיע עם יזמות שהיא אפשרית ולא קיבל כתף, אין חיה כזו.

מר אלי כהן: יש הבדל בסמנטיקה מוטי, אני אמרתי פה לנוכח המצב של המועצה, אתה ראש המועצה אתה רואה שתקציבית אתה מתחיל להתברבר ואתה רואה את המדרון ואתה יודע שזה אינטרס-

ד"ר מוטי דלג'ו: אל תדאג לא נתדרדר.

מר אלי כהן: אל תדאג ליישובים, אל תדאג ליישובים תדאג למועצה בסדר? אז בוא אתה תקדם את זה, אם הם לא באים אליך תבוא אתה אליהם-

ד"ר מוטי דלג'ו: זה מה שאני מסביר לך, כנראה שאתה לא יודע, אתה לא יודע. אנחנו ברצף לא רק שמגיעים אליי, אני מגיע ליישובים, כולל היינו בכפר מעש, כולל היינו בצור נתן, כולל היינו בנחשונים. עכשיו באופן טבעי צריך טיפה טיפה ככה, טיפה קטנה יזמות גם של היישוב לרצות במשהו. אנחנו ישבנו למשל עם ניר אליהו, אתה בטח לא יודע לדחוף את העניין של-

מר אלי כהן: למה אתה חושב שאני לא יודע? אני יודע.

ד"ר מוטי דלג'ו : של... אנחנו כל אפשרות כל הזדמנות שיש ליישוב כשזה מגיע אלינו, אנחנו בשמחה נסייע בידו, אבל אי אפשר בכוח, אי אפשר בכוח. נילי ביקשה ואחר כך זהבה.

אדר' נילי יוגב : אני אומנם תפסתי הרבה מזמנכם אבל כמה משפטים קצרים. כל הרעיון של מה שניסיתי להעביר זה לנסות לחשוב אחרת ולא במונחים של עוד אזור תעסוקה. כי אנחנו נמצאים בסך הכול בסביבה שלנו, לא יכולים להתעלם מהערים שסביבנו. והוועדה המחוזית היא זו שנותנת לנו את הזכויות בסופו של דבר, והיא זו שתחליט מה להכניס ומה לא להכניס לתוכנית הכוללת. אם יש עיר שיש לה 300,000 תושבים ולנו יש 30,000 תושבים, והעיר הזאת צריכה לספק את אזורי התעסוקה לעצמה, הוועדה המחוזית תיתן לעיר השכנה שלנו ולא תיתן לנו עם 30,000 התושבים שלנו. זה חשבון נורא נורא פשוט-

גב' לאה פורת : מועצה אזורית מודיעין לא עשו-

אדר' נילי יוגב : אני אומרת מה אני מנסה-

גב' לאה פורת : אזור מקסים מדהים.

אדר' נילי יוגב : אני לא מתווכחת מגיע לנו הכול, אני רק אומרת לכם מה עומד לנגד עיני הוועדה המחוזית. ולכן אם נצליח לחשוב אחרת ולהמציא שימושים או לחשוב יצירתית לכיוון של שימושים שמשלימים את הערים ולא מתחרים בערים שמה יהיו נקודות החוזק שלנו. כי לחשוב במונחים של עוד אזור תעשייה עתיר ידע של עוד משרדים של עוד דברים שלעיר יש אנחנו נאבד את זה, לא נוכל להרים את זה למעלה. ושם אנחנו נעזור ככול יכולתנו אבל אני לא חושבת שכל הידע נמצא אצלי, יש לי ידע אני מנסה להעביר אותו אני מנסה לחשוב כמה שיותר יצירתי, אבל לשטח יש ידע לא פחות וזה צריך לצמוח במקביל.

גב' לאה פורת : מה שאני חושבת שאלי רוצה להגיד זה שמעוד-

ד"ר מוטי דלג'ו : רגע, רגע, רגע-

גב' לאה פורת : מעוד אורווה לא ייצא שום דבר.

ד"ר מוטי דלג'ו : לא, לא, לא ישמעו. תרימי את היד במיוחד שאת שואלת מה

קרה בחבל מודיעין. חבל מודיעין ב-15 שנים האחרונות לא קידמו להם מטר אחד. שמעת? לכן חוכמת החיים הייתה-

גב' לאה פורת: מה זאת אומרת לא קידמו?

מר אורי עצמון: האייר פורט סיטי מחקו אותו את האייר פורט סיטי?

ד"ר מוטי דלג'ו: זה תכנית אתה יודע ממת? מלפני 15 שנים כולל מתחם אוסם.

מר אורי עצמון: אנחנו תקועים יותר מ-15 שנה.

ד"ר מוטי דלג'ו: נכון, ולכן אצלנו יש תכנית של 800 דונם שקיבלה אישור ב-2000 אנחנו כבר כמעט 13, 14 שנים עם תב"ע מאושרת. עכשיו כדי לשים את הנושא הזה בראש, הרי ברור לכם ברגע שאנחנו החלטנו שאנחנו עושים את תכנית המתאר הכוללנית עם כל מה שכרוך בכך זה המשמעות שלשים את הנושא הזה בראש סדר העדיפויות, אבל לא יכול לשבת מישהו בבית עם האצבע באוזן ויחשוב שמן האוויר ימצאו לו משהו. אני יכול לתת דוגמאות של יזמות של יישובים לכו תראו איפה הם נמצאים. אתם בטח מכירים חלק מהיישובים. ויש הזדמנות פז, הזדמנות פז לקיבוצים משום שהקיבוצים בשונה מהמושבים תחום השטח שמוגדר משקי ניתן לעשות גם תעסוקה. ואותם הקיבוצים שקידמו את הנושא הזה אכן הצליחו, כל זה גם כפוף להחלטות של המינהל שהוא מדבר לא יותר מ-60 או 70 דונם פלוס מינוס. כל מי שמסתכל אין כאן כמעט יישוב שאנחנו לא ישבנו מולו לקדם, הרבה יישובים מקבלים החלטה מה אנחנו לא רוצים. את התוכנית של פל"ח שבאה לתת מענה למגזר המושבי יש לנו אותו כבר כמה שנים טובות. המועצה הזו עומדת בראש, אני לא רוצה להגיד לך בעשירייה בראש מבחינה זו מכלל המועצות. אבל תקשיבו גם מה אמרה לכם נילי, אין סיכוי שבעולם שאנחנו היינו נותנים לה להרים אזור תעסוקה של 400 דונם, אנחנו קידמנו העיפו אותנו מכל המדרגות. יש לי פה נציג של יישוב שתוכנית שהוא רצה רק להוסיף שמה כמה, על יד תחנת הדלק עוד כמה אלפי מטרים, הוועדה אישרה המועצה אישרה דחפו, הגיעו לוועדה המחוזית זרקו אותם דרך החלון. לאה בבקשה.

מר איל מילר: אי אפשר לקבל הנחיות מהוועדה המחוזית? ... אנחנו משקיעים ומביאים והם מסרבים.

ד"ר מוטי דלג'ו: יש הנחיות שלא. תמ"א 35 אומרת בצורה ברורה ביותר לא יינתן להקים אזור תעסוקה למרחב הכפרי הוא לא צמוד דופן, חד משמעית. קדימה לאה דברי ואחר כך זהבה.

גב' זהבה רוט : אני חושבת שהיזמות והתכנון והרצון זה פן אחד של העניין, והפן השני זה המימון, עלויות המימון. כי תכנון כזה כמובן שצריך קודם את הרעיון, אבל המימון הוא בסדר גודל של מאות אלפי שקלים, לא כל יישוב יכול להרשות את זה לעצמו, רוב היישובים לא. ואני רוצה להזכיר לכם מקרה שהיה לאחרונה, לא זוכרת באיזו ישיבת מליאה, שחבר מליאה ביקש לדון במליאת הוועדה לתכנון ובנייה נושא שנדון בוועדת משנה לתכנון ובנייה בקשר לקיבוץ חורשים אם אני לא טועה. נכון?

מר צפי פלד : נחשונים, נחשונים.

גב' זהבה רוט : נחשונים, אז מה היה לנו שם? הם הגישו בקשה להיתר למבנים מבני תעסוקה או משרדים, אני לא זוכרת מה זה היה שמה באזור-

מר צפי פלד : במבנה משק.

גב' זהבה רוט : באזור שהיה לפי המש"מ מתאים למטרה הזאת. אבל מש"מ זה לא תכנית שמכוחה מוציאים היתרים. אז מה נילי הציעה? אמרה אוקיי לא נעכב אתכם, קדימה אנחנו מאשרים לכם את ההיתר שאתם מבקשים לכו צאו לדרך, תשכירו תרוויחו אבל נותנים לכם 3 שנים להסדיר, ואם אתם רואים שזה כל כך טוב ואתם כל כך רוצים את זה תסדירו ועוד 3 שנים יהיה לכם הרבה יותר ותוכלו למנף אותה, תעשו תכנית מכוחה תוכלו לקבל היתרים ולהעצים את הפוטנציאל הזה של אותו שטח שצבוע במש"מ. והיה פייט רציני מאוד במליאה, הקיבוץ שלטובתו התקבלה ההחלטה הזאת לא הבין בכלל את כל העניין, רצה לחסוך את ההוצאה המידית, החברים האחרים חשבו שהם צריכים לנהוג מנהג חברים, כאילו אנחנו מועדון חברים ולא שקלו לגופו של עניין את כל המטריה הזאת ובסופו של דבר לא יודעת בכמה קולות אני חושבת שזה אושר, אז נתנו 3 שנים 4 שנים בסדר, אבל איזה התנגדות הייתה, איזה התנגדות היישוב הקים להצעה הזאת שהיא כולה לטובתו היא בזעיר אנפין מה שעכשיו מדברים.

מר אשר בן עטיה : זה לא התמונה ולא מה שאת מתארת.

גב' זהבה רוט : אשר אתה חשבת שאתה צריך להיות חבר ולא לשקול לגופו של עניין.

מר אשר בן עטיה : אני לא חשבתי ואני עד עכשיו חבר ואני אפעל חוקית ולטובת

המשק ואני גאה בזה.

גב' זהבה רוט : ואיך זה לטובת המשק שאומרים להם תתכננו-

מר אשר בן עטיה : ואני גאה בזה ורק את אומרת זה לא נכון ולא מה שהחלטנו, מה שהחלטנו... לקבל-

גב' זהבה רוט : אני אומרת זה דוגמא שאנחנו מדברים כאן עכשיו ציונית אבל כשמגיעים לגופו של עניין, לגופו של פרויקט-

מר אשר בן עטיה : אוי באמת שזה נוגע... זה לא יהיה ככה.

גב' זהבה רוט : כשאנחנו מגיעים לתוכנית ספציפית אז הקיבוץ או היישוב או לא משנה מה אין לו כסף לתכנן והוא מתנגד, ואז חברי מליאה חושבים שהם צריכים לתמוך ביישוב שזה התפקיד שלהם, ובסופו של דבר קשה מאוד לשכנע ולקבל החלטה שהיא נכונה בכל היבט שהוא. אז אני חוזרת, השאלה היא כספית גם לא רק רעיונות, מי מממן את זה.

מר אשר בן עטיה : אני מצטער, מי שמאשים חבר מליאה שהוא חבר ולא פועל לפי האינטרס, והיא לא צודקת. מה שאנחנו החלטנו זה מה שאפשר לקבל, שינוי פל"ח הוא יקבל ומה שהוא חייב לעשות חורג הוא יקבל והיא אמרה שתפעל בזה. ואל תאשימי אותנו בהאשמות כאלה. מי את שתאשימי אותנו?

גב' זהבה רוט : אבל העיקר פה זה העניין...

מר אשר בן עטיה : העיקר שאנחנו פעלנו כמו שאנחנו צריכים לפעול לפי המצפון לפי הידע ולא לפי מה שזהבה רוצה, זה הכול.

גב' זהבה רוט : אשר אבל למה אתה לוקח אישית?

מר אשר בן עטיה : אני לוקח אישית כי אני חבר בוועדה לבנייה והייתי חבר בזה למה אני לא אקח את זה אישית?

גב' זהבה רוט : זה במליאה היה.

מר אשר בן עטיה : גם במליאה וגם חבר ועדה. ועובדה שקבעו מה שהקיבוץ הסכים למה שקיבלו, חבל... לא פה, אתם ממציאים סיפורים שלא... בכלל מה הסיפור הזה. אני חבר של כולם אני פועל לפי החוק... וזה הכול.

ד"ר מוטי דלג'ו : בואו כל אחד יתאפשר לו להגיד מה הוא רוצה, אתם יודעים את הכלל השני כל אחד כל מה שהוא אומר הוא אומר על אחריותו האישית בלבד, אז אפשר לתת לכל אחד לדבר מה שהוא רוצה. לאה.

גב' לאה פורת : אני רוצה להגיד רק שני דברים, אחד אלי צודק, אנחנו לפני 10 שנים... קבענו שתהיה איזה שהיא ועדת... אני לא זוכרת את שמה המדויק של הוועדה לתכנון עתידי במועצה, לא זוכרת את שמה אבל אם אני אמצא את הנייר אני אמצא אותו, הוועדה הזו לא ישבה אפילו דקה לדעתי פעם אחת, זה אחד. אז אם מקימים, הייתה-

ד"ר מוטי דלג'ו : מה קרה לך לזיכרון? יש לנו תכנית אב ספר שלם שהכינו.

גב' לאה פורת : אז אני אומרת לך אני מדברת איתך לפני 10 שנים.

ד"ר מוטי דלג'ו : 10 שנים בדיוק, התחיל... לפני 10 שנים גמרו אותו יש ספר עב כרס, שדרך אגב מי שעצר אותו מלהיות תכנית מתאר זה אנחנו במועצה, כי התוכנית הזו האדריכלים, הרי קיבלנו מינוי מהמינהל משרד הפנים והמועצה, והתוכנית הזו באה ואמרה שבתחום המועצה לא יהיה שום דבר מבחינת פיתוח, זה עוד היה לפני ההחלטה שעושים כמעט את ההרחבות, ואני דרשתי בתוקף שיאפשרו לנו עד 500 יחידות כל יישוב לפי החלטה שלו אם הוא רוצה 200 או 300 או 400 ואז אמרו לנו לא. אז בואי תזכרי קצת, אני זוכר.

גב' לאה פורת : אני אביא את הנייר, כרגיל אתה מדבר על X ואני על Y, אני אביא את הנייר. דבר שני, זה אומר מבחינתי לפחות כמליאה כחברת מליאה אלי צודק אנחנו לא ישבנו אף פעם כחברי מליאה במליאה, ישבנו וחשבנו מה אנחנו יכולים לעשות כדי לשפר את המצב הזה בכל היישובים. הנקודה השנייה שאני רוצה לומר זה שעם כל הכבוד לכל יישוב לא כל יישוב צריך להסתכל רק על התחום מושב שלו מה שנקרא. קודם כל יש תחום במועצה שהוא שייך לאף יישוב וזה אני יודעת, יש כאלה תחומים.

??? איפה?

גב' לאה פורת : לידנו.

ד"ר מוטי דלג'ו: ומי מנע את הקידום של הפרויקט?

גב' לאה פורת: לא משנה אני סתם אומרת בתור דוגמא, אני בטוחה שיש עוד כמה. נילי, יש עוד כמה מקומות שלא שייכים למושבים ולקיבוצים אצלנו?

אדר' נילי יוגב: יש פה ושם.

גב' לאה פורת: יש פה ושם נכון? יש כל מיני.

אדר' נילי יוגב: מעט.

גב' לאה פורת: אז לראות א' איפה הם, לראות מה אפשר לעשות איתם, וחוף מזה כשאני מתכוונת שלא כל יישוב יסתכל על עצמו על תחום המושב שלו, אם ביישוב אחד אי אפשר לבצע איזה שהוא פרויקט אז צריך לעשות אשכולות של יישובים. אם כפר מעש וגת רימון ומגשימים ביחד יתאגדו ויחליטו להוציא פרויקט משותף באיזה שהוא מקום שיתאים לכולם, זה יהיה הרבה יותר הגיוני מאשר שכפר מעש תחליט על איזה שהוא פרויקט וגת רימון יחליטו על איזה שהוא פרויקט. אז לכן אני מבקשת חוף מאשר לשאול כל יישוב לעצמו, לשאול כל אשכול של יישובים אולי האיגום של המשאבים של היישובים האלה והאיגום של המחשבות והרעיונות של אנשים ביישובים האלה יביאו לתוצאות יותר טובות. ודבר שלישי ואחרון אני לא יודעת אשר כל פעם אתה צועק.

מר שלמה עצמוני: בתוך היישוב לא מסתדרים את רוצה גם בין היישובים שישתדרו?

מר אשר בן עטיה: הפעם לא צעקתי אני מסכים איתך, מה את רוצה?

מר זרור רופא: אנחנו בדיוני תקציב והשאלה שאני שואל את עצמי ואין לי עליה תשובה, לפחות לא כרגע, האם התקציב המיועד מתמודד או יכול להיות שהוא לא אמור להתמודד, אבל האם הוא מתמודד עם האיומים שעומדים לנוכח עינינו ובעתיד. אני חושב שנילי פירטה את רובם וגם אתה נגעת בהם. בהמשך לחלק מהדברים שאלי אמר, או לפחות ממה שראיתי עד עכשיו ראיתי תקציב רגיל שעוסק בדברים הרגילים שהמועצה מתעסקת איתם, הם כולם חשובים החל מהחינוך ראשון במעלה וכלה באחרון הדברים. הדבר השני, אני חושב שאנחנו נמצאים במצב שבו כולם צודקים, כל אחד מזווית הראיה שלו. ואכן זה המצב הכי

מסוכן כי אז לא יוצא מזה שום דבר, כי מישהו צריך בסוף לקחת יוזמה ולעשות מעשה. הפרה רוצה להניק יותר ממה שהעגל רוצה לינוק. אני חושב שהמציאות שבה אנחנו חיים, מישהו פה מקודם כינה את המושבניקים בשם, אני לא זוכר בדיוק איך הוא כינה אותם אבל משהו שהוא לא מחמיא, אבל זה די נכון, זה די קולע למציאות. המושבניקים של אז וכנראה גם היום ואני אחד מהם כנראה לא ייטלו יוזמה ולא יוציאו את העגלה שבה אנחנו נמצאים מהבוץ. ופה צריך שני רקדנים לריקוד הזה, שכמו בטנגו אחד מוביל, במקרה הזה המועצה היא בעיניי האחראי המבוגר והתוכנית הכוללתית זו מדרגת קפיצה בלתי רגילה כדי להסתכל קדימה ל-5 ו-10 שנים ול-20 שנה ולומר כיצד המועצה תראה ומה יהיו מקורות ההכנסה שלה, וזה צריך לבוא לידי ביטוי בתקציב, המועצה צריכה להוציא ואני מתחבר מאוד למה שלא אמרה מקודם, שהמועצה צריכה לעשות איזה שהיא תכנית על, ולשתף בה את המושבים את הקיבוצים את האגודות החקלאיות, אבל שתהיה איזה שהיא תכנית. ואחרי זה ירצו יוכלו לא ירצו לא יוכלו אבל לפחות לנסות. היום בעצם אין שום תכנית, זה משהו כבקשתך אם אתה רוצה תעשה אם אתה לא רוצה אל תעשה אני לא אכריח אותך ומשהו בסגנון הזה וזה גם במישור העקרוני, אני חושב שאנחנו צריכים שזו ההזדמנות שלנו לשמור על המרחב הכפרי ולא כמטבע לשון, זו ההזדמנות לא תהיה לנו עוד הזדמנות אחרת, ומי שעוד פעם מסתכל לנוכח האיומים שעומדים בפנינו אנחנו נמצאים, אני לא רוצה להתבטא במילים קשות מידי, אבל אין ספק שאנחנו נמצאים במסלול התרסקות, אבל זה כבר לדיון אחר קצת יותר עמוק האם וכיצד צריך לדבר עם השותפים לעתיד או עם השותפים בפוטנציה וכו' וכו', ואיך צריך לנהל כן או לא את המשא ומתנים לסוגיהם ולמיניהם. אבל ברמה העקרונית המועצה צריכה להוביל את העסק הזה בשיתוף עם הוועדים המקומיים, בשיתוף עם האגודות החקלאיות ולייצר את אותה תכנית על בראייה מועצתית שבסוף נותנת לה את הפתרונות הסבירים ל-5 ו-10 ו-20 שנה קדימה.

מר יעקב אברהמי : אני מניר אליהו אז קודם כל אנחנו החלטנו לא לעשות עוד גן אירועים כי זה פשוט עסק שהוא בשנים האלה מפסיד, ואנחנו חושבים על דברים אחרים. אני חושב שרוב הדוברים פה מכוונים לאותו מקום. השותפים שלנו מסביב הם השותפים שלנו אנחנו לא השותפים שלהם, הם תמיד רוצים לקחת מאיתנו ותקציב המועצה הרב שנתי לא יכול להיות בנוי על זה שיהיו מקורות לדעתי מקורות הכנסה של המועצה שממנה כל הזמן היישובים מסביב הערים מסביב ינסו לגזור נתח הולך וגדל. לדעתי המועצה צריכה לעשות תכנית רב שנתית שבו מירב הכנסות המועצה גם מעסקים יהיו מתוך היישובים שלה ולא בעסקים עצמאיים או בשיתופי פעולה כאלה ואחרים שהמועצה תעשה עם הערים שמסביב לנו. ואם אנחנו נכוון לזה שמזה המועצה אמורה לגזור את מירב ההכנסות שלה בעתיד, אז צריך באמת להקים איזה שהוא צוות שיטפל בנושא הזה ושהמועצה תלך לכיוון הזה, ולא לעשות תקציב תוספתי כל שנה או פחות או יותר אותו דבר.

מר איתן יפתח : ברור לכולנו שכולם היו רוצים להיות בכל שנת תקציב שאנחנו במצב שאת העודף אין אנחנו מחלקים, ולא כמו במצבים שאנחנו נמצאים בטח בשנתיים האחרונות וגם השנה שיש גירעון וצריך לראות איפה מקצצים. אז במצב כזה כעיקרון מבחינת היזומות ופרויקטים שגם נילי העלתה אפשר להסתכל על זה בשני היבטים, אחד שהוא כלכלי נטו איך הוא מביא לנו בעצם את הערך המוסף המידי רק מבחינת ארנונה למועצה, ויש כאלה שהם קהילתיים גם שיש להם את הערך המוסך שהם יותר באווירה של הכפרי שזה בא גם מה שאלי אמר שמה עובדה שכפר סבא עשו מול ניר אליהו למשל, אני לא רוצה להיות בכפר סבא אם הייתי רוצה להיות בכפר סבא הייתי עובר לכפר סבא, והייתי מקבל גם את אזור התעשייה שלהם וגם את הדברים שלהם. צריך להיות את המשהו הייחודי שהוא יהיה לנו בעיקרון. אז יש את הנטו שזה כלכלי וזה לא מעניין איפה זה נמצא ואם זה בכפר סבא או אצלי כעיקרון וזה לא פוגע לי באיכות חיים. לנו יש את המשאב שזה הקרקע שאפשר לנצל אותו כמו שנילי אמרה ולהם יש אולי לפעמים את הצורך ואפשר לעשות את השילוב הזה, אבל המועצה פה צריכה בעיניי להיות, הזכירו את זה כאח הגדול האח הבוגר גם מישהו שירכז את הנושא. גם מבחינת אם זה מימון שהזכירו פה מימון, אולי להקים קרן, קרן למטרות האלה למטרות של התכנון הראשוני לדברים האלה, קרן שאחר כך מן הסתם הכספים, כמו איזה קרן הון סיכון שבעצם היא לוקחת איזה ריזיקה מסוימת שאולי הפרויקט הזה יצליח והיא תיתן ליישוב לעזור לו בשלבים הראשונים של ההיתכנות, בדיקת היתכנות והדברים האלה. ברגע שיש קרן כזאתי יהיה יותר קל ליישובים לפנות ולהתחיל איזה פרויקט מסוים או לבדוק אותו, והם יודעים שהם לא "מהמרים" רק על הכסף שלהם וגם המועצה פה שותפה גם לוקחת איתם באמת סיכון של כל עסק שיהיה שמקימים כל יזמות מטבע הדברים. יש את הנושא של מידע, לשתף מידע. המועצה כמו שאמרו חלק זה אצל מוטי חלק זה אצל יתר ראשי, מניסיון של שנים אבל צריך להעביר את זה הלאה. כעיקרון לשתף בניוזלטר במשהו כמו שדוגמאות שנתנו לנו פה, דוגמאות שנתנו לנו על

יזמויות מסוימות או שמוטי הציע פה איזה מתחם מיוחד של חקלאים של אזור תעשייה, שוק איכרים למשל, דברים שאפילו לא עולים הרבה כסף, אבל אם מציפים את זה מידי פעם יש איזה מאגר מידע ומציעים ליישובים, פונים אליהם אומרים תראו קחו דוגמא ביישוב בחן או ביישוב ככה עשו ככה, כל יישוב יפנים את הדוגמאות ואולי בסופו של דבר משהו יחלחל ויראו מה מתאים להם, אז צריך פה איזה גוף שירכז עוד פעם המועצה מצד אחד מימוני מצד אחד מידע לשתף להפיץ כל פעם במיילים אפילו, עוד פעם להפיץ את זה כמקבלי החלטות, לשתף אותם במהלך תקופה שהם יידעו מה האפשרויות שיש, כי היום הם לא יודעים אולי הם יכולים כן יכולים, יחכו עד שיישבו איתם, צריך כל הזמן להפיץ שהגלגלים שלהם יחשבו ואולי הם יבואו כבר עם רעיונות שלהם במקביל. ודבר שלישי זה יזמות של המועצה. לא יודע אם זה על קרקעות באמצע קרקעות של המושב, זה לא משנה אם זה אזורי תעשייה קיימים, גם צריך להקים איזה צוות אולי חברה חיצונית אפילו שתאתר את המקומות האלה איפה המועצה יכולה להיות היזמית בעצמה, איפה היא יכולה עם שיתופי פעולה ולקדם. גם להעדיף שיתוף פעולה, הזכירו פה כן שיתוף פעולה, עדיף לי רק שלי מקורות שלי פרטיים, העיקר שזה מביא לי את השקל הנוסף לא מעניין אותי שלשני גם יהיה עוד שקל, אז העיקר שיהיה איזה יזמות ואיזה משהו שיתן. כל יום שאנחנו נתחיל עם זה מוקדם יותר מן הסתם זה... תודה.

מר שמוליק מרייל: אני לוקח את הדברים של אלי באמת אני מסכים איתו ואני לוקח אותו אפילו צעד אחד הרבה יותר רחוק, אני חושב שהיום הבעיה שלנו היא הישרדות, היא לא להגדיל תקציבים ולא לא יודע איך תקראו לזה, איך אנחנו נשארים בחיים. לא יודע אם כולכם רואים היום איזו מהומה קורית בחלק הדרומי של המועצה, בנושא של מחנה סירקין. ואיך חותכים אותנו מימין ומשמאל את השטחים החקלאיים. ומי שחושב שהמצב שלו יהיה היום כמו שהוא יישאר ככה עוד 5 6 שנים אני מציע לא לשגות באשליות. אנחנו פשוט צריכים לראות את המצב כמו שהוא, כולם מסתכלים עלינו ויחתכו אותנו. והמצב הזה של ההישרדות אני אומר היא גם הישרדות של המועצה האזורית, גם חותכים אותנו בכבישים תקראו מה קורה לנחשונים, היום מדברים על 400 דונם אבל כולנו יודעים שיש עוד 600 דונם וזה יהיה 1,000 דונם. אני באחת הפגישות שהיו לנו עם כל מיני גופים במועצה זרקתי את הנושא של גושי התיישבות קראתי לזה. ואני המחשבה שלי הרבה יותר רחוקה אבל אני לא רוצה להעלות אותה כי אחרת הדיון הזה ישנה את הכיוון שלו... פרטיות אולי אבל לא בדיון כרגע. אבל למשל אשכולות יישובים ולייחד את אזורי התעסוקה שלהם, במקום שבכל יישוב יהיה אזור תעסוקה אחד שנעשה ביישובים קרובים לאחד את אזור התעשייה, אני יודע שאני עולה פה על מוקש מאוד גדול בתוך היישוב עצמו, איפה זה יהיה ולמה אנחנו פה ולמה אנחנו נצטרך לנסוע, אבל אזור תעשייה אין לו חשיבות היום איפה הוא נמצא. נכנסים בבוקר למכונית ומגיעים. אנחנו כולנו רואים מה קורה ביישובים שלנו, מכירים את המילה הזאת... שבמשך היום האוכלוסייה מתחלפת ובערב היא חוזרת חזרה, כי כולנו יוצאים מהיישוב אנחנו לא נשארים שמה, אין

חשיבות. אבל אם נשכיל לאחד את אזורי התעסוקה שלנו אני מניח שגם נחסוך בדונמים ונוכל לקדם ולעשות עוד תעסוקה ודבר שני זה ייתן לנו חוזק. תחשבו על זה שיעבירו את הקווים של שתי וערב בין היישובים שלנו, ואנחנו נשאר יישובים עירוניים שכונה בתוך העיר. ואם אני מסתכל על גבעת השלושה היום זה מאוד קרוב, מאוד קרוב. סירקין כבר מגיעה עד אלינו מזל שיש ואדי בדרך, אז זה קצת עוצר, אבל אין שום בעיה שפתח תקווה תקיף אותנו. ומי ישמור לנו על השטחים, ועדת גבולות? היום זה נקרא ועדת גבולות או איך זה נקרא ועדת חקירה? אף אחד לא ישמור עלינו. ואני מציע לשים לב לעובדה הזאת וללכת הצידה מכל האינטרסים הצרים הקטנים של כל יישוב ויישוב ולראות איך אנחנו יוצרים את האשכולות האלה את התאגידים האלה בשביל שנוכל לשרוד במרחב הזה. כי אנחנו היום קוראים לזה מרחב כפרי היום, מחרתיים לא.

מר שלמה עצמוני : הגעתי באיחור אבל אתם מכירים אותי אני לא יכול שלא לדבר. אני לא שמעתי כנראה את ההרצאה של נילי אבל ממה שאני שומע מהחברים, זכות הקיום של המועצות האזוריות בכלל הזכות הזאתי הולכת ופוחתת. בשנים האחרונות ובמיוחד במועצה שלנו שהיא נחשבת למועצה מאוד מאוימת אנחנו משקיעים המון בחינוך על מנת להצדיק את הקיום שלנו וטוב שכך. אני חושב שאנחנו צריכים להתחיל להכווין מטרות לכיוון של הצדקת הקיום על ידי אזורי תעשייה שלא מתחרים באזורי התעשייה של הערים כי אזורי התעשייה של הערים רוויים והם תמיד יצליחו להתחרות בנו. אנחנו צריכים כמו ששמעתי פה, אנחנו צריכים להתרכז בפארקים. עכשיו תשימו לב בואו נלמד מאלו שהצליחו. במודיעין עשו את אייר פורט סיטי, אני בטוח שנשאר עוד מקום, נשאר עוד מקום אנחנו נמצאים בסביבה של שדה התעופה, אנחנו יכולים להרים אזור כזה, אם אנחנו נושקים לכביש 6 בהרבה יישובים וקיבוצים של המועצה צריך לדעת לנצל את זה, כמו אזור התעשייה של שהם. רק במחשבה כזאתי ומחשבה תכנונית שגם נתקבל על הדעת על ידי מקבלי ההחלטות למה לנו יתנו ולאחרים לא יתנו. זה מה שרציתי להגיד.

מר אבי קירס : מה שאני אומר בסך הכול יש לנו פה באמת שילוב מעניין, שילוב גם של אותם מושבים גם של הקיבוצים אבל יש גם את היישובים הקהילתיים. ובסופו של דבר אני אומר זה יופי, כל מושב כל קיבוץ צריך לדעת לשמור על אדמותיו בצורה מספיק קנאית בצורה מספיק אמתית בכדי לראות איך לא נוגסים איך לא מורידים ממנו איך לא לוקחים ממנו. מצד שני ברור לכולנו שבאמת איכות החיים שלנו ושמירה על השירותים שאנחנו רוצים להעניק לכל אחד ואחד מאיתנו צריכה לבוא מאיזה שהם הכנסות כשבסך הכול המדרג שלנו גבוה, זה ברור לחלוטין שלקבל אנחנו לא נקבל יותר, ורק דיברו הבוקר על מה שעיריית תל אביב ביקשה שהורידו אותה מאותו מדרג כלכלי חברתי בכדי לקבל עוד קצת כסף, אנחנו לא שם אנחנו למעלה. מצד שני אותו מקור של אותה ארנונה בגין עסקים זה בעצם אותו מקור שיכול

להביא לנו את התנופה אותם מפעלים תעשייתיים שכן צריכים לקום בקרבנו. עכשיו נכון אני בתוך מושב קהילתי צריך את זה. עכשיו בטח ובטח שאני לא רוצה את זה בתוך המושב שלך ובטח שלא בתוך הקיבוץ שלך. אין לי ספק אנחנו לא רוצים את זה, רוצים נהפוך הוא לדעת לשמור על איכות החיים של כל אחד מאיתנו הכי הכי, אבל אנחנו צריכים את זה. לכן אומנות המקצוע צריכה להיות עכשיו את אותו הליכה על אותו חבל דק. באומנות לדעת לראות איך משלבים את הדברים האלה ובסופו של דבר הולכים עם ומרגישים בלי. כלומר הולכים עם עושים את הפעילות הזאתי באותם מקומות שלא יפריעו לאותם מושבים וקיבוצים אבל מצד שני עושים. לבוא ולומר אני לא עושה כי לא ניתן, או אני לא מקים שום אזור כי בלתי אפשרי, רבותיי זה ברור לכולם לאן אנחנו נגיע. וזו אותה אומנות ההליכה. ולכן לפחות הציפייה מאותם הפרנסים שלנו שכן ידעו להוביל אותנו בדרך הזאתי בצורה יזומה, לא להמתין לגחמות אלא אנחנו יוזמים את אותם תהליכים. ואם צריך אפילו לקחת חברה חיצונית שתעזור לנו לדחוף את הדברים האלה בצורה הכי מקצועית, אז בואו רבותיי בואו נעשה את זה, זה ישתלם לנו. אז אם לא בשבוע הבא אולי בעוד שבועיים אולי בעוד שנה, כן נצליח להרים את אותם פרויקטים.

גב' גילה פרין: מי יעשה את זה, אנחנו כישות יישובית?

ד"ר מוטי דלג'ו: חברים קחו בחשבון שיש לנו גם נושאים נוספים יש לנו גם-

מר אבי קירס: לא, בואו ניקח חברה חיצונית שתעשה לנו את זה.

גב' גילה פרין: לכולנו.

מר אבי קירס: וודאי.

ד"ר מוטי דלג'ו: טוב תראו חברים אני הקשבתי קשב רב, החברים אמרו פה באמת דברים מאוד מאוד חשובים, ואני שמח שלחלק מהנושאים שכאן העלו אנחנו במועצה נותנים מענה לפי דעתי אפילו מיטבי, ואני אתייחס לנקודות שהעלו פה. אחד החברים פה הציע שתהיה תכנית על, אני רוצה שתדעו שהמדג הוא כזה: יש תכנית נקודתית, יש תכנית אב, יש תכנית מתאר והתוכנית על זה תכנית מתאר כוללנית. זה מה המועצה עושה, על זה שמה המועצה כ-2.5 מיליון ₪ ואולי יהיה יותר. זה המקום להכניס את כל מה שרוצים ולכל יישוב נאמר כולל למליאה הזו לפני 2 מליאות, תקשיבו טוב תגידו ליישובים שלכם מה שלא ייכנס בתוכנית המתאר לאחר מכן הסיכוי שלו הוא אפסי, ואני חוזר ואומר שוב אנחנו אומרים את זה לכל ועד ואני נפגש במוצע כמעט כל שבוע עם 2 ועדים, בלי עין הרע זה 30 ועדים מקומיים 25 ועדי אגודות 18 ועדי הורים ועוד ועוד ועוד. אנחנו נפגשים ולמרות כל העניינים האלה אנחנו

גם מצליחים להגיע ליישובים נכון בתדירות לא אולי כפי שהיו רוצים ביותר גבוהה, זה אחד. שניים, לגבי מימון של תכניות אנחנו את התוכניות שהם כלל מועצתיות מממנים באופן מלא, אנחנו כמועצה את התוכניות איום של שכנינו על המועצה דהיינו על יישובי המועצה, המועצה מממנת את המרב. אם זה היה ועדת גבולות של כפר סבא וצופית, אם זה ועדת גבולות של אלעד ראשונה ושנייה עם נחשונים, ואם זה ועדת גבולות של כוכב יאיר וצור נתן עם 4,000 דונם, ואם זה היה ועדה לגבי מגשימים וכל הדברים האלה המועצה מימון מלא, אין שום סיכוי שבעולם שיבוא יישוב ויגיד: שמע, לי יש רעיון אני רוצה לעשות פה איזה אזור תעשייה והמועצה תממן אותו. אתם יודעים מי יתנגד? יש לנו 40 חברי מליאה, אחד בלבד יתמוך בזה נציג של אותו יישוב, כל האחרים יתנגדו. עכשיו לגבי הסוגיה, שמעתי כאן דבר יפה לחייב את היישובים. אנחנו לא מביאים לישיבת מליאה, תקשיבו טוב הפקעה של חצי דונם ביישוב לצורכי גן ילדים של אותו יישוב, כי מליאת המועצה לא תאשר.

מר אלי כהן: אני לא שמעתי מישהו אומר...

ד"ר מוטי דלג'ו: אתה לא שמעת, אז אני אזכיר לחברים הוותיקים, הבאנו את הנושא-

מר אלי כהן: אף אחד לא אמר...

ד"ר מוטי דלג'ו: הבאנו את הנושא של הפקעת בית העלמין לפני שנים, מליאת המועצה אמרה לא, לא-

מר אלי כהן: עוד פעם בית העלמין?

ד"ר מוטי דלג'ו: כאשר יש כאן נושא של יישוב, ישר כל החברים באופן טבעי-

מר אלי כהן: נו מה יהיה עם בית העלמין הזה אולי תוריד את זה מהפרוטוקול? באמת כל פעם חוזרים לבית העלמין הזה.

ד"ר מוטי דלג'ו: אלי כשדיברת הפרעתי לך?

מר אלי כהן: אבל זה לא הנקודה עכשיו. אנחנו מדברים על לקיחת מנהיגות, על דרך חדשה, כשאתה רואה תקציב מוטי-

ד"ר מוטי דלג'ו: אלי, אלי, תקשיב-

מר אלי כהן: ואתה מספר לי על ההפקעה ש-

ד"ר מוטי דלג'ו: אם היית במקום אחר היית מדבר אחרת, אתה אל תלמד אותי מנהיגות, בסדר? באמת.

מר אלי כהן: לא, לא, לא, אני לא במקום אחר מוטי. אני באותו מקום כבר 3 שנים.

ד"ר מוטי דלג'ו: אבל תקשיב, אני לא מתווכח אתך.

מר אלי כהן: ואני לא אז מטר.

ד"ר מוטי דלג'ו: אני לא מתווכח אתך. תראו נילי אולי לא אמרה במפורש, אנחנו לא ניתן יד, תקשיבו טוב למישהו שרוצה שיש לו עבירת תכנון ובנייה שאנחנו ניקח על עצמנו, אף אחד מעובדי המועצה, אף אחד מעובדי המועצה לא רוצה להגיע למקום שיש כאלה שנמצאים שם.

מר אורי עצמון: מי מדבר על זה בכלל?

ד"ר מוטי דלג'ו: לא תקשיב לי, אורי תן לי אתה חושב שמה שנאמר פה, תן לי אני יודע מה שאני אומר.

מר אורי עצמון: אני שומע רק מה שנאמר פה...

ד"ר מוטי דלג'ו: כן בדיוק, אתה שומע אז אתה לא שומע טוב, תשמע טוב. דבר נוסף-

מר אבי קירס: מוטי מה אנחנו כן, מוטי מה אנחנו כן.

ד"ר מוטי דלג'ו: חכה שנייה אחת, קודם כל אתה בין חמשת המועצות האזוריות הכי טובות בארץ, מה אנחנו כן אני תכף אגיד לך. אתה מקבל את החינוך הכי גבוה בארץ, מה אנחנו כן. עכשיו תראו, לא ימצא חן בעיניכם אבל כדאי שתדעו, לא מעט יישובים יש חוסר

התאמה גבוה מאוד בין הרצון של הוועד המקומי ויו"ר הוועד המקומי וחברי המליאה. היה לנו אפילו איזה ועד מקומי שלא נתן לחבר המליאה להיכנס לישיבות הוועד.

הוא חייב לתת לו. ???

ד"ר מוטי דלג'ו: יכול להיות חברת מליאה, לא נתן לה להיכנס. יש לנו יישוב שלא מזמינים באופן קבוע את חברי המועצה, לא רצו להזמין אותם. אז תהיו גם מודעים לעניין הזה. עכשיו מה אנחנו עושים? במסגרת הזו של התוכנית המתאר הכוללנית זה ההזדמנות פז, זו התחנה האחרונה כמעט של כל יישוב. כי אחרת הם צריכים לדעת לצערי הרב לשמחתי לא יודע איך שאתם רוצים תראו את זה, חלק גדול מכם עוסקים בעסקים שלהם באופן טבעי, אני מסתובב איפה שצריך להיות, אני הולך לישיבות ועדות הכנסת, אני משתתף בפורומים שיש שמה קשת דמוקרטית ומזרחית וצפונית ודרומית, אני כיו"ר ועדת קרקעות של מרכז המועצות האזוריות נחשף לוועדות גבולות של רשויות אחרות. חבריה בואו נהיה עם הרגליים על הקרקע, כנראה שאתם לא מודעים למה שקורה. בכל מפגש בכל מקום, תקשיבו טוב, אחת המועצות שלהם על סדר היום זה דרום השרון, כי הקרקעות שלנו והמיקום שלהם הוא כזה שאנחנו הטרף הכי קל. ולשמחתי תסתכלו עד רגע זה דונם לא לקחו, דונם לא לקחו, וזה לא פשוט.

מר אורי עצמון: מה דונם לא לקחו? יישוב שלם לקחו.

ד"ר מוטי דלג'ו: מה זה יישוב שלם?

מר אורי עצמון: כוכב יאיר לא לקח יישוב שלם?

ד"ר מוטי דלג'ו: אורי, את הבדיחות תשאיר לאחר כך, בסדר?

מר אורי עצמון: מוטי, תכלס מה עושים מחר?

ד"ר מוטי דלג'ו: לא, לא, אני אומר את הבדיחות תשאיר לאחר כך.

מר אורי עצמון: מה עושים מחר זה הכי חשוב?

ד"ר מוטי דלג'ו: אני מדבר איתך ברצינות אתה מתלוצץ, אני יודע להתלוצץ.

מר אשר בן עטיה: ... עוד יישוב הם לא רוצים לקחת.

מר אורי עצמון: מי רוצה לקחת... שלנו? חברים אם הם נותנים זה סימן לא טוב.

ד"ר מוטי דלג'ו: עכשיו במרחב המאויס הזה יש עוד את הקטע של האיומים, אנחנו עוד לא הצגנו, וכשנציג לכם אתם תראו שהדברים הם לא פשוטים, ולמרות שהם לא פשוטים אנחנו פועלים במרץ ובנחרצות וכדאי שנזכור את הדבר הבא: מה שמאפשרים למועצה המקומית כמו פרדסיה מבחינת תמ"א 35 לא מאפשרים למועצות האזוריות. מה שמאפשרים למועצות באזור הצפון והדרום לא מאפשרים באזור המרכז. אין כמעט מועצה אזורית באזור המרכז שב-5, 6, 7 שנים האחרונות קידמה איזה אזור תעשייה, אין כזה דבר לא נותנים. תמ"א 35 לא מאפשרת. מאחר והיא לא מאפשרת חוכמת החיים ואנחנו הראשונים שעלינו על זה, לעשות את שיתופי הפעולה, כי המשמעות מבחינתי שיתוף פעולה הוא הדבר הבא: אם אני יודע ללכת לעשות לבד 50 דונם, 60 דונם, 70 דונם וואו אזור תעשייה זה פרויקט ענק נכון, יש לי 100% ארנונה, ואם אני הולך על פרויקט של 400 דונם ויש לי מזה רק 40% זה הרי יותר גם מה-100% הראשונים, יש לו סיכוי יותר גדול כשאתה הולך עם אלעד. מה אני אוהב את אלעד? הם אוהבים אותי?

מר אורי עצמון: השר אוהב אותם.

ד"ר מוטי דלג'ו: אבל תעזוב אנחנו לא מדברים על אהבה ולא שום דבר. הסיטואציה שנמצא היום המרחב הכפרי חברים הוא לא פשוט. בגיונגל הזה המועצה שלנו מצליחה בינתיים, חוכמת החיים זה לא שיבואו יגידו מה עשינו מה נעשה, חוכמת החיים שלנו אם אנחנו נצליח לשמור איפה שאנחנו נמצאים, אני אומר לכם כל אחד מאיתנו צריך לברך, כל אחד מאיתנו. כי אני רואה מה קורה במקומות אחרים, אני מסתובב. אנחנו לא עוטרף עזה, ואני לפני שבוע סיירתי כדי לראות איזה מט"ש ונחשפתי. היישוב קיבל 5 מיליון ₪ נתנו לו לעשות את התשתיות ביישוב, ההוא קיבל מענה מלא לעשות את המאגר, ההוא קיבל לעשות את כל הנושא של המקלטים, אנחנו לא שם, אנחנו במקום שכל הזמן צריכים לשמוע מה לא יורידו לנו, אנחנו בסוציאקונומי בקבוצה של תל אביב רעננה וכל אלה וזה לא פשוט. ועם כל זה אנחנו באותם הנושאים שאנחנו הצבנו לעצמנו בעדיפות, שימו לב בנושא של חינוך ונוער זה בעדיפות הכי גבוהה, הנושא של המינהל התקין בעדיפות גבוהה ואנחנו עומדים בו, שמירה על השדות החקלאיים ואנחנו עומדים בו. ועכשיו הצבנו לעצמנו את הנושא של הפיתוח בר קיימא תכנית מתאר כוללנית שאנחנו מקדמים אותה, ותקשיבו שנייה אנחנו לא עושים אותה כמישהו שעושה אותה מן הצד, אנחנו עושים אותה ברמת שקיפות כזו שכל מוסדות התכנון שומעים רק מצדיעים. נילי לא רצתה להחמיא לעצמה ולמערכת, כל מי ששומע שיתוף הציבור, ועדים, ועדי אגודות, מי נפגש גם עם ועד מקומי גם ועד אגודה. מי עושה 3, 4 סדנאות? מי מזמין את

היישובים? מי לוחץ על היישובים? מי שולח להם מכתב? עדיין לא באתם, כן באתם, תביאו, תלכו, מי עושה את זה? כל מפגש עם יישוב זה הנושא הראשון שאני מעלה אותו, יותר מזה? תראו אי אפשר, אי אפשר יותר מזה, כי יותר מזה אתה הופך להיות דיקטטור, אני לא שם, אני לא שם. אני לא רוצה פסל ששימו לי.

מר אורי עצמון: לא מזהב אל תדאג.

ד"ר מוטי דלג'ו: לא יספיק גם מידת היהלום שתצטרך, אני לא שם. אז חברים יקרים אנחנו את הנושא הזה סיימנו.

יצחק אגוזי
גזבר המועצה

שי אברהמי
מנכ"ל המועצה

ד"ר מוטי דלג'ו
ראש המועצה